Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tại Chợ gạo (Mỹtho) **Tổng thống Thiệu** tiết lộ cái « không » thứ 5 của ông :

«TÔI KHÔNG HAM LÀM TỔNG-THỐNG..»

XEM TIN TRONG SỐ NÀY

TRONG SỐ NÀY

KỊCH TRƯỜNG

ĐIỆN ẢNH — CHUYỆN CUỐI TUẦN

Nỏi lòng MARTINE

GIÁ BÁO: THÀNH 10 đ. — MIỀN TRUNG 12 đ.

ĐƯỚC NHÀ NAM

Năm thứ ba — Số 594 — CHÚA NHỰT 18, THỨ HAI 14-12-70 — 6 trang

Trụ sở : 4, Ng-văn-Thinh—SAIGON — Ngày 15-16 tháng 11 (Thiếu) Năm Canh Tuất

Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC — Điện-thoại : 20.857—Hộp thơ 504

Khi nào tù binh Mỹ chưa được Hànội phóng thích thì..

QUÂN MỸ CHƯA RÚT HẾT KHỎI V.N.

Không còn tin tưởng nơi hòa đàm Balê nữa!

T. TH. NIXON CỨNG RẮN đối với Bắc Việt

Theo Nghị sĩ Fulbright, ông Nixon quyết dùng giải pháp võ lực

Những phản ứng sau buổi họp báo của Tổng Thống Nixon

HOA THỊNH ĐỐN.— Vẫ lời tuyên bố của Tổng thống Nixon đốt với BV. số báo ĐNN hôm qua đã đăng tin theo những bản tin sẵn của thông tấn xã. Nay có những tin bổ túc sau :

Theo AFP, trong cuộc họp báo này, Tổng thống Mỹ xác nhận rằng từ mười ngày nay chánh phủ Mỹ đã có một thái độ cứng ắn với Hànội. Ông Nixon đã thốt ra những lời buồn chán về tương lai hòa bình Ba Lê ; ông không còn tin ở thành công c a cuộc hội nghị Sự nào.

7phút cho Đông dương

Các ký giả, sau lời tuyên bố của Tổng Thống Nixon, không có thêm nhiều lời và vấn đề Đông dương như trong các cuộc họp báo trước nữa. Với họ, hình như vấn đề Đông Dương không có đáng quan tâm. Trong 39 phút họp báo, chỉ có 7 phút được dành cho vấn đề Đông dương.

Xem tiếp R trang 6

CHIẾN-SỰ

Trong 2 ngày qua

Không có một lính Mỹ nào tử thương

SAIGON (12-12 (UPI).— Phái ngôn viên quân sự Mỹ loan báo trong 48 giờ qua, lực lượng Hoa Kỳ không thiệt 1 binh sĩ nào tử thương trên chiến trường VN. Đây là lần thứ nhì trong vòng 1 tháng, không có binh sĩ Mỹ nào tử trận tại VN. Trong vòng 48 tiếng đồng hồ liên tiếp. Sự kiện này được ghi nhận tối qua đến thứ năm.

Số TL Mỹ tại VN cũng cho hay là tình hình chiến sự trong 5 tuần qua, tính tới 6 giờ sáng hôm qua, được ghi nhận ở mức độ thấp. Tuy nhiên, hôm qua, 1 binh sĩ Mỹ đã tử thương và 1 bị thương trong 1 trận giao tranh của 1 đơn vị thuộc SĐ

Xem tiếp L trang 6

★ Hànội cho biết

Có 45 tù binh Mỹ ở B.V.

★ H.K quả quyết

Có 378 người

HOA THỊNH ĐỐN (12-12) Bộ trưởng QP Melvin Laird tuyên bố đêm thứ sáu rằng kế hoạch VN hóa cuộc chiến sẽ không thể hoàn tất cho đến chừng nào các tù binh Mỹ được phóng thích khỏi BV.

Ông Laird nói như vậy trong buổi điều trần công khai suốt 2g đồng hồ trước ủy ban ngoại vụ thượng viện. Ông tự chối giải thích lập luận này với báo chí sau đó và cũng không nói liệu lập luận đó có nghĩa là QĐ Mỹ sẽ cần lưu lại VNCH cho đến lúc tù binh Mỹ được BV phóng thì hay không.

Vẫn đề được đặt ra khi NS Clairborn Pell (đảo chủ, tiểu bang Rhode Island) hỏi là nếu kế hoạch chuyển giao trách nhiệm chiến tranh cho VNCH thành công thì tù binh Mỹ có được về nước không? Ô Laird đáp là « kế hoạch này không có liên hệ tới đến chuyện nào tù binh Mỹ được phóng thích ». (UPI)

Hanoi cho biết chỉ có 45 tù binh Mỹ ở BV

STOCKHOLM — Ông Olf Palme, Thủ tướng Thụy Điển, đã nhận được lời đáp của cảnh phủ Bắc Việt về tin tức tù binh Mỹ mà Thụy Điển muốn hỏi đúng 203 gia đình tù binh.

Theo lời đáp của Hanoi, đã được Thụy Điển chuyển đạt liên đi H.K cho các gia đình này, thì chánh phủ BV xác định có bắt giữ 45 người Mỹ hiện đang bị giam ở các trại tù binh và 4 người khác đã tử trận. Con 154 người Mỹ khác bị khai là « mất tích » thì chánh phủ Hanoi tuyên bố họ « không bị bắt ở Bắc Việt ».

Hoa kỳ quả quyết có 378

Hoa Thịnh Đốn : Sau lời tuyên bố của Thủ Tướng OlofPalme, nhân viên cao cấp bộ ngoại giao HK cho biết rằng theo con số chính thức được biết thì « 781 quân nhân Mỹ bị coi là mất tích trong số họ nhu chưc vrách quân sự biết các chiến trăng có 378 người bị cầm tù ở BV. »

Đây là Phi cảng Bangui (Aeroport Bangui) công gọi là Phi trường N° Pako ở Cộng hòa Trung Phi. Hình chụp ban đêm, trước chi phái Nang BA XI tỉ Việt Nam tới đa ngũ Ba Lê.

PHÓNG-SỰ CỦA ĐƯỚC NHÀ NAM

BA-XI Từ BANGUI, thủ đô CHTP gởi về *Đuốc Nhà Nam*

NỖI LÒNG MARTINE

Bốn ngày ở với các bà «Sơ» tại đường Tú Xương, tôi suy nghĩ mông lung...

của Phái viên đặc biệt ĐNN : PHẠM-THỊ-NGỌC-ANH

VI.— Với lời lẽ thanh thoát, giọng nói du dàng, gương mặt đầy khí thoáng thấy nét u-sầu hơn phiền khổi, tiểu thư Martine lần lượt kể chuyện cho các bà Việt Nam ở Bangui, sau ngày bà Nguyệt từ giã nang để trở lại Ba Lê. Nét u-sầu của Martine tại Bangui cho người ta đoán biết đã đang nung đang nhớ đất nước V.N nơi đó còn có Ngoại, mẹ, may em và người cha sau nầy...

Theo lời Martine, Tòa Lãnh sự Pháp đã tìm gặp mẹ nàng và gặp chính nàng lầu lầm mới đến Bộ Ngoại giao VN.CH. Nhưng có một điều mà ai nấy vẫn kín miệng là không tiết lộ cho bà rtuệ biết chồng bà 17 năm trước hiện nay đương kim Tổng Thống Cộng Hòa Trung Phi. Chỗ đến lúc BaXi tức Martine được đưa vào trung tâm Caritas ở đường Lê Xương hôm thứ sáu 20-12, nhân viên Bộ Ngoại giao mời nói ra điều được tuyệt đối giữ bí mật từ lúc đầu.

(L.T.S theo ĐNN được biết sở dĩ hai bà Lê Tổng Lãnh sự Pháp ở Saigon và Bộ ngoại giao viện dụng ý đưa nàng Ba Xi vào tạm trú tại trung tâm Caritas, trước hết vì lý do an ninh cho Ba Xi, sau đó, cũng để dàng cho các giới chức Việt Pháp đến tiếp xúc với nàng, chỉ dạy các thủ tục cần thiết khi về ra nước ngoài,

Xem tiếp C trang 6

KINH-TẾ

ĐƯỜNG cát trắng

không bán tự do *Sữa đặc và Sữa Guigoz* bán tự do

SAIGON (12-12).— Có thể sắp xảy ra một tình trạng cho đến đường cát trắng không thể ước lượng trước được từ đầy đến Tết Nguyên Đán sau khi Bộ Kinh Tế ra một thông cáo cho biết đường cát trắng tinh sẽ không được bán tự do cho người tiêu thụ sữa mà chỉ được bán cho những nhà trực dụng qua trung gian Tòa Đô Chánh. Nói khác đi nếu từ giờ có ai đề nghị tiệm uống cà phê với đường cát trắng thì người đó đã phạm luật.

Những nhà trực dụng là những người chế tạo các phẩm vật (chuối mứt, bánh ngọt...) cần tới đường. Tuy nhiên để thay vào lượng đường này, Bộ Kinh Tế sẽ cho bán tự do loại đường nâu mà không phân phối theo qhoạn như trước nữa.

Để tiết kiệm Đôla

Giải thích lý do sự cấm đoán kể

Xem tiếp K trang 6

N.S. MANSFIELD LẠI BÁO ĐỘNG

Mỹ đã cạn TIỀN RỒI !

Phải cắt quân số và bớt các căn cứ ở ngoại quốc

HOA THỊNH ĐỐN 12-12 (UPI) TNS Mike Mansfield thuộc đảng Dân chủ lãnh tụ khối đa số tại Quốc hội Hoa Kỳ hôm qua tiếng kêu gọi Chánh phủ Nixon cắt giảm đáng kể quân số và căn cứ quân sự Mỹ ở nước ngoài, trong khuôn khổ nỗ lực cải thiện cán cân kinh tế Hoa Kỳ. Ông nói : Hoa Kỳ đang có quá nhiều căn cứ tại khắp nơi trên địa cầu, chúng ta không đủ sức gánh vác các chi phí đó.

Kết thúc gấp chiến tranh VN

Ông đề nghị chánh phủ Nixon cắt giảm đáng kể quân số Mỹ và căn cứ Mỹ ở nước ngoài và kết thúc chiến tranh VN mau chóng. Ông nói tiếp tới tạo thường kế hoạch rút quân khỏi VN của TT Nixon, nhưng tôi muốn chương trình đó được gia tốc.

Ông cho biết là qua những lời tuyên bố của phó năm của TT Nixon không có gì nhiều bi vọng hơn tôi đã mong muốn. Ông nói : tôi thêm là TT Nixon đã lại nhấn mạnh đến mối quan tâm và vai đã KPC và chiến tranh có vẻ vẫn tiếp diễn và viễn ảnh và 1 giải pháp thương lượng chấm dứt chiến tranh.

Bắc Việt lại tố :

Nixon muốn đe dọa Hànội và khiêu khích

BA LÊ 12-12 (UPI).— Hôm qua, phái đoàn BV tại hội đàm hòa bình tuyên bố rằng lời tuyên bố

Xem tiếp X trang 6

BẢN LÚA GẠO ra miền Trung cách dễ dàng (?)

Tiếng kêu của của nông gia miền Tây đã được Đuốc Nhà Nam nêu lên hôm ngày 2-12-70.

Tiếp theo đó một tin được phổ biến trên đài phát thanh sáng ngày 10-12-70 cho biết chánh phủ đã quyết định cho phép chuyên chở lúa gạo ra bán ở các Tỉnh đang bị nạn lụt ở miền Trung một cách dễ dàng.

Tất nhiên là một công hai việc, một một cứu vớt nông dân miền Hậu giang bán được lúa đã bết tay làm màu tốt. Một khác, cứu sống được dân chúng bị lụt ở miền Trung, đang đói vì không tìm đâu ra gạo. Người ta đã bảo « một cân vàng đổi một cân gạo cũng không có ? đề nói lên tình trạng khiếm gạo ngoài ấy. Trong khi nông dân miền Tây lúa đầy đồ mà không bán được một hột, đâu là giá rẻ mạt ! . . . .

Hôm nay, Chánh quyền cho phép bán lúa gạo ra miền Trung dễ dàng. Song đây chỉ mới được nghe ở đài phát thanh, còn biện pháp để thi hiện sự dễ dàng đó, có thật sự được dễ dàng không, có gì bảo đảm không ? Thì chưa ai biết.

Dân chúng đã mất hết tin tưởng ở bất cứ một sự can thiệp nào, đối với NẠN CHỢ ĐEN và đường như dân chúng cũng đều biết rõ « nạn chợ đen » do đâu mà ra ?

Tuy nhiên lần nầy, việc đem lúa gạo ra Trung bán cho đồng bào — nếu đúng vậy — có tiếp cách tương trợ có nhân đạo, chỉ không giống như những cuộc buôn bán thường ngày trước đây. Vì vậy, người ta mong rằng, những kẻ có quyền thế ở địa phương sẽ không nỡ lòng nào... tiếp tay và tạo cơ hội cho bọn gian thương rút ra thêm những tiền thân gây đói của đồng bào nạn nhân bão lụt miền Trung !

Đ.N.N.

Tại Chợ Gạo, Tổng Thống Thiệu nói :

"TÔI KHÔNG HAM LÀM *Tổng-Thống, nhưng...*

T.Th. Thiệu cũng cho biết không còn tin tưởng hòa đàm Balê sẽ đem lại Hòa bình cho V.N

SAIGON (12-12).— Tại một ấp hẻo lánh ở vùng Chợ Gạo, một phụ nữ hỏi :

— Tổng Thống nghĩ thế nào về tương lai một cuộc ngưng bắn tại Nam VN. ?

Tôi cả hiện nay thì thuộc vào phe bên kia. Chúng tôi đã tỏ thiện chí hết mức rồi. Và bà đã thấy sự ngoan cố của CS.

Đ ều nầy, khiến cho chúng tôi hiểu rõ là chúng tôi phải thắng CS. Không chế cách nào hơn cả.

Chúng tôi cũng không hi vọng ở cuộc hội đàm Balê. Nhưng VNCH phải có hòa bình một cách hòa bình do chính chúng tôi định đoạt, chính những người QG chống Cộng và yêu nước xây dựng.

Tổng Thống đã nói như vậy với Bà Trưởng Phái đoàn Nam Dương sang VN tham dự hội nghị Liên hiệp nghị sĩ Á Châu.

Tổng Thống đã hướng dẫn phái đoàn 8 vị đại diện dân cử ở vùng Á châu đi viếng các ấp sa xôi tại hai quận Chợ Gạo và Cái Bè.

Nếu thích, cứ ở ngũ

Trên đường mòn chân chịu và cùng đi với phái đoàn, Tổng Thống đã giải thích :

— Trước đây mấy tháng nếu qui vị đi vùng nầy thì khó sống. Nay,

Xem tiếp S trang 6

SINH-VIÊN *Sau 10g70 chưa nhựt 13-12-30*

SẼ QUYẾT LIỆT NẾU...

...các nguyện vọng của SV không được chánh quyền thỏa mản

của HOÀNG PHƯƠNG NAM

SAIGON (12-12).— Sau vụ học sinh Minh bị lính Mỹ giết tại Qui Nhơn và một sinh viên khác (chưa rõ danh danh) bị lính Đại Hàn sát hại, dư luận Sinh viên Học sinh Saigon đã cực kỳ phẫn nộ.

Trong máy cuộc biểu tình mất tính tại Qui Nhơn và tại Đại học

Xem tiếp M trang 6

ĐƯỚC NHÀ NAM của VIỆT-LANG-CÙU

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Giông tố : chớp nhoáng đảo nhoàng

Những người chuyên về khí tượng học đều biết rằng trước mỗi cơn giông tố đều có đầu hiệu tiên báo.

Bình thường người ta chỉ nhìn cây kim trên Phong vũ biểu, để xem khí áp lên hay xuống. Áp lực của không khí xuống tất nhiên phải có gió lớn.

Bản cờ Thế giới cũng như như tình trạng khí tượng của Địa cầu Mỗi khi có «giông tố» quốc tế, tất nhiên phải có đầu hiệu báo trước.

Trong lúc nầy cuộc điện Việt Nam đang có những dấu hiệu tiên báo của một cơn « giông tố phẫn nộ ».

Chúng ta hãy thử kiểm điểm xem các dấu hiệu tiên báo đó như thế nào ?

Trước hết là vụ 5 điểm của ông Nixon bị báo bỏ không chút quyền nhẹ. Rồi đến vụ tù binh Mỹ bị kẹt cứng. Phong vũ biểu ở Hoa thịnh Đốn nhích động. Không khí đã hơi khó thở rồi. Đó là dấu hiệu máy đen lấp lá ở chân trời.

Tuần nầy, các biến cố dồn dập. Khí áp xuống thấp.

Từ cuộc họp báo truyền hình của Tổng Thống Nixon tối thứ năm 10-12-70, đến phiên nhóm thứ 94 của cuộc Hội đàm Ba Lê cũng trong ngày đó, người ta đã thấy rõ một bi kịch tương đồng ngày : hai phe địch thủ đều đang tận dụng các ngôn đồn cần nào và đang nỗ lực tranh cướp dư luận.

Hiện tượng này chính là hiểu tượng « Mây đen phủ kín bầu trời, trong khi các tia chớp nhoáng, lóng sấm rầm rầm chuyển động từ chân trời vẳng lại ».

Người ta tranh cướp dư luận để làm gì ?

Hiển nhiên là để đạn đường làm những «cú» lớn.

Đại độ người ta phân bua với dư luận như thế nầy : « Xin dư luận Thế giới chứng minh cho, chúng tôi đã đề nghị ngừng bắn, đề nghị trao đổi tù binh, đề nghị giải quyết ôn hòa... nhưng vô ích, vì phía bên kia bác bỏ hết. Vậy thì từ nay, nếu chúng tôi có phải đánh mạnh, đánh lớn thì dư luận các nơi cũng chẳng cầm cho, không phải là lỗi của chúng tôi. Chúng tôi đã thiện chí tới đa rồi mà không xong.».

Xem tiếp W trang 6

Kính cáo

Hồi 16 giờ thứ sáu 11-12, sau khi hoàn tất số Đuốc Nhà Nam đề ngày 12-12-70, bạn Trần Tấn Quốc lọt ngất xỉu tại cửa phòng Chủ nhiệm Đ.N.N. Lần đó, bạn được một Bác Sĩ quen chạy đến cứu cấp tận tình.

Đây là lần ngất xỉu thứ nhì của T.T. Quốc trong hai hôm liền lọt tào ngoài Đ.N.N, nhưng lần sau có vẻ nguy kịch hơn. Không thể ngăn dường được ai một công việc đặc biệt của ĐNN đòi hỏi sự có mặt của bạn Trần tấn Quốc mỗi ngày tại báo quán. Tuy nhiên, lần nầy không còn dám liều lĩnh nữa...

Bởi vậy, chúng tôi thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc, trong Đ.N.N. hôm nay không có bài tiếp theo của Trần tấn Quốc « TRẢ LỜI TỔNG THỐNG VỀ THIỆU VỀ TRUNG CẦU DÂN Ý ». Chúng tôi hy vọng, loạt bài nầy sẽ tiếp tục đăng từ đầu tuần tới. tức nay mai đây.. Mong bạn thông cảm cho.

ĐUỐC NHÀ NAM

ĐẶC BIỆT của ĐUỐC NHÀ NAM

Từ Tài Chánh lệ thuộc tới Tài Chánh tự túc

«VIỆN TRỢ HOAKỲ CHO CÁC NƯỚC HẬU TIẾN

Chung qui là chương trình viện trợ của Hoakỳ cho Hoakỳ » lời ô. Harriman

của Biên Tập Kinh tế Tài Chánh ĐUỐC NHÀ NAM

BÀI XXI.— Cựu Ngoại trưởng Hoa Kỳ, ông Dean Acheson ngày 25-1-1952, trong một bài thuyết trình đề cập tới vấn đề Viện trợ đã khẳng định : « Đường lực thúc đẩy chung ta (Hoa kỳ) viện trợ các nước khác không phải là lòng bác ái, từ thiện... Nhiệm vụ bảo đảm quyền lợi của chung ta (Hoa Kỳ) là một phần quan trọng của chánh sách Viện trợ...»

Ô. Acheson đã nói lên một sự thật mà chung ta, nhân dân miền Nam VN nầy, có một số người lầm giàu bằng chiến tranh, — thiếu số đó có tin tưởng thác lũ của dòng sông Đô la tạm ngừng ở năm 1970 cho qua năm 971 nầy, người Mỹ sẽ mở cho VÀNG chảy thẳng qua Saigon.. để họ « làm thịt » sào buổi chợ chiều, nên đâm đâm họ cầu nguyện cho Mỹ Viện trợ nữa.

(Xem tiếp G trang 6)

BÔNG HỒNG ĐIỆN ẢNH

BẠCH TUYẾT . . . Dã Lan
THẮM THÚY HẰNG . . . Yến và Hương
TRẦN QUANG. . . . . Thuyên
ĐOÀN CHÂU MẪU. . . Lão Hành

NHƯ HẠT MƯA SA

của đ.đ BÙI SƠN DUÂN

"...cô gái đứng đó, từng hạt mưa rơi đều trên thân thể
căng phồng nhưng đang thấm lạnh của nàng,
Thuyên gạn hỏi và đề nghị dìu nàng lên cần gác vắng..."

PHẠM TỪ ANH viết

Tối mưa rất rả. Đường đêm không đó vắng đó những người đến đã có những mối vui cường độ cao nhưng sẽ chẳng được. Chẳng lăng vì vẻ vui nhà mình trong tình trạng đó Thuyên chỉ kịp đóng cửa chính, sau đó chạy vội vào con lầm để đưa vào đó của gác, chỗ ngồi và chỗ vô cửa chính. Thuyên lấy tay đẩy cái

Petrus Ký (67-74) tặng Hoàng Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

SÂN-KHẤU • V.T. TRUYỀN-HÌNH • ĐÀI PHÁT-THANH

TÂN-NHẠC • CỔ-NHẠC • THOẠI-KỊCH • CẢI-LƯƠNG • VŨ-ĐIỆU • SINH HOẠT NGHỆ-SĨ

ĐỜI NGHỆ-SĨ

Sau hơn hai năm xa phau

PHƯƠNG LIÊN - DIỆP LANG nối lại cung đàn dang dở

Phượng Liên định làm lại cuộc đời với người khác... cho lợi gan nhưng thôi chỉ vì hai con mà đứa lớn giống Diệp Lang như tạc

Bài của Hh. CÔNG MINH

Phượng Liên ! Huy chương Vàng G.T.T 66, một cô đào trẻ cốt của đoàn Thái Dương hiện lại đã đoàn hà: đang diễn tại rạp Quốc Thanh. Phượng Liên — Diệp Lang từ giới nghệ sĩ đến khán giả ai mộ sân khấu bến phương ai cũng biết là họ đã « xa nhau » từ hơi năm trước qua tin các báo có trang kịch trường.

Nếu trước đây người ta biết được tin tên báo hai người thôi nhau bằng những nhận xét thế nào đó... rất thường tình có thường nghe thấy trong giới Cải Lương « một cặp vợ chồng thôi nhau », thì trái lại, hôm nay người ta sẽ ngạc nhiên khi hay tin Phượng Liên và Diệp Lang đã nối lại cung đàn xưa.... trên sân khấu Thái Dương. Người ta ngạc nhiên, chỉ nhớ lại tin tức nào « sau khi Phượng Liên và Diệp Lang thôi nhau Diệp Lang đã có vợ... Phượng Liên đã bước lên ngôi làm bà... » nào « Diệp Lang kể lại phát bất gặp Vợ người tình sắn sắn và v.v... »

Tôn lại, sau khi đọc qua những tin «giật gân» trên khán giả ai mộ bên phương cũng tưởng rằng đường tơ duyên của Diệp Lang—Phượng Liên đã đứt hẳn và phương hàn gắn nhì !

Đoàn Thái Dương là một

Chẳng tôi cũng thắm nghĩ như vậy. Chuyện vợ chồng Diệp Lang và Phượng Liên vừa luyện đã xảy ra đến nay như... sóng cuộc giữa qua đến như hai nhiều cặp vợ chồng khác... [illegible] bỗng phương [illegible] Phượng Liên và Diệp Lang đã « đi lại » trong chuyện đoàn Thái Dương lưu diễn miền Trung chẳng qua chỉ đoàn hát trở về Thủ Đô để có dịp nhớ Phượng Liên và cả Diệp Lang — xác nhận.

— Trong vở «Vô Lâm Đại Hội» đêm nay của Thanh Cao, Phượng Liên có vai trò gì nhỉ ? Nhưng chẳng qua mà chúng tôi được Phượng Liên tiếp chuyện lâu đã được gặp lại các nghệ sĩ trong đoàn mới bắt đầu xa sân khấu. Chúng tôi hỏi :

— Có phải đoàn Thái Dương «tái hợp» lại 2 người ? Với nụ cười vương chút ngờ ngẩng Phượng Liên đáp :

— Không hoàn toàn đúng, nhưng nói được Đoàn Thái Dương là một trong những nguyên nhân tạo nên sự « xáp lại » của tôi tôi, nói cách khác, hát chung một sân khấu — mặt là một sân khấu lưu diễn sự đụng chạm ngoài sân khấu, hay trong lúc trường, không có nghĩa là gì, dáng kể là sau khi bước màn nhung khép kín lại, nhìn thấy người ta có cặp đôi nhau đi ăn uống và cùng nhau về chung một chỗ, trong khi tại tôi vẫn là sự cô đơn 2 con với nhau, mới người phải thôi thích riêng một nơi kẻ cùng buồn !

Tiếng nói của con em

Ngừng một lúc như như lại những kỷ niệm lại bên tâm tình tiếp tục :

— Tôi, sau khi nói một người khác, em cũng rất ý định «làm lại cuộc đời» cho lợi gan, nhưng rồi em đụng phải 1 bức tường trước mặt, đó là con em, đứa con trai đầu lòng giống tạc Diệp Lang nay được 5 tuổi nói năng chẳng những rành rẽ, mà có những cử chỉ nói lên em đau lòng, và không ngờ với tuổi ấy nó nói được với những lời lẽ ấy. Như lâu vô thăm, gặp em nó không quên nhắc đến bà nó đề hỏi « mẹ hết giận ba chưa? » mà con thương ba hôn ? » mà đừng giận ba nữa nghen ».

Những tiếng nói ngây thơ của con em làm em phải suy nghĩ lại.

Bởi vậy có thể nói yêu tôi chính cho sự trở lại của em là do hai đứa con của em.

— Tôi nghe nói anh đã ở Tới thể chiến thử... Mười !

— Hồi vô ý do khiến hai người xa nhau trước đây, Phượng Liên đáp :

— Em có thể nói với anh, em

Xem tiếp U trang 4

Một buổi trình diễn linh động của ban

HÒA CA QUỐC NHẠC

Một liên ca có tính cách... nhà nghề, các nhạc sĩ tỏ ra điêu luyện

của HOÀNG SƠN VIỆT

Đêm 7-12-70, chẳng tôi lại được xem Show Hòa Ca Quốc Nhạc.

Ở đây, gọi hẳn chương trình phụ diễn gọi là LÝ CÔNG UẨN ra, Vì, anh viết vở đã hạ thấp giá trị Vua Lý Thái Tổ, một vì Vua có nhiều hiển hách của Lịch sử xuyên qua hành động « ha Lê Long Đĩnh » vì đã yêu Đào Mỹ Vương Phi, rồi đã là Hoàng Hậu hay Thứ Phi gì của L.L.Đ. rồi.

Hiểu rằng : Người viết có quyền «vẽ đã sử» nhưng vẽ với trình độ ấy, cần hơn chút Vua Lý Công Uẩn nên chăng tôi xin miễn phê bình vở chương trình phụ diễn cải lương ấy.

Riêng, bài này chúng tôi đi thẳng vào khúc hòa tấu Liên Ca của các danh tài Cổ Nhạc.

Có những ai ?

Nhạc Trưởng Hai Khuê phụ Nguyệt, đồng thời có thêm 2 nhạc sĩ nữa, nhưng xin lỗi chúng tôi chưa hân hạnh được biết tánh danh và cảnh trái, chúng tôi nhận ra.

— Ba Dư, Hai Biểu (Thầy Lợc). Phía sau có (Ngọc Sâu, Năm Hiếu, Chín Trích (Nhị) Văn Hớn, Năm Co (Sáo) Văn Vì (Sáo) và cùng một vị cuối cảnh trái, bên cạnh N.S. chúng tôi lại cũng chưa biết tên.

Diễn Khúc hòa tấu

Trường Ban đã chọn Xang Xự I qua lớp, Xê đã sang Tư Đại I, kế đến chuyển vô Xang Xự đồng đoạt đứt vô cùng Xê.

Linh động

Điều chúng tôi nhìn nhận trước nhất là :

— Ban Hòa Tấu Cổ nhạc kỳ này có ra linh động. Điểm đáng khen là những đoạn chuyển cung rất lôi lạc, chứng tỏ các nhạc sĩ đã có tập dượt kỹ càng và có tính thần đồng đội.

Ở những « câu qua », nhạc trưởng hai Khuê áp dụng kỹ thuật « con chim đầu đàn », cao nhịp cầu đã hướng dẫn. Thế mà, suy Diễn khúc mang tính chất cầu kỳ và khắt khe với Nhà Nghề như thế, song ban cổ Nhạc đã minh chứng tính độ điêu luyện khá cao.

Không vấp cung.

Chẳng lướt thượng.

Rất lôi lạc và thay đổi được không khí khối bị nhàm chán như kỷ hòa tấu Cổ Bản Trường, là ưu điểm đáng hoan nghênh vào đêm 7-12-70 của ban H.C.Q.N.

Vài nét cá nhân

Cổ nhạc M.N vốn nặng nề thu thuật cá nhân. Vì thế, dù là ban Nhạc tổ ra đồng độ nhưng, nhiều Nhạc sĩ khối nghiệm, nên bao được với khán giả.

Nếu, nhạc trưởng Hai Khuê đã « mạnh và khéo » khi chuyển Cung từ « Xang sẽ » qua « Tư Đại » với cầu đàn mở chậm làm nhịp cầu :

— Liu phụn liu u, xán sẽ liu xẻ, thì tiếng Thầy Lợc (của Biểu hay Dư ?) đã «lớt» theo cầu thăng nghe... mà thương, cũng với cung bậc na nỉ như trên. Tuy nhiên,

Xem tiếp Đ trang 4

UYÊN LY-KIM ANH-MINH XUÂN

3 CON MÈO

« THE CAT'S TRIO »

Tam ca nữ gần bó nhứt của giới nhạc trẻ với những con mèo thây muốn «nuôi»

Mèo con MINH XUÂN đứng cạnh chưa đủ cốn thăm lem ngồi một mình nhìn..

bài của PHẠM TỪ ANH

Một người bạn ảnh nhạc và chuyên viết về nhạc trên các báo mà tôi may mắn quen được từng nói rằng hãy giờ là lúc thành công của những ban tam ca nữ. Của trên chỉ là một sự điều ý, nguyên cớ đã nói của đọt ký giả đó tôi tới quên mất. Dù tao thì mọi người cũng lông ý đó là một nhận định đúng khi trông thấy đường hướng đi lên của nhiều ban nhạc cùng loại như Mây Hồng, Ba Trái Táo, Ba Con Mèo, Loan's Sisters, Golden Bells...

Không ai đi ngăn điều đó bởi Mỹ Hòa không còn trẻ để đóng vai chuyện lãng chẳng. Vẻ lại điều đó cũng không làm Ba Con Mèo tan rã. Có một cái hướng thành thử nhiều người nghĩ rằng « ấy, lại mang nhau ăn tôi rồi bỏ chưa đây » khi thấy Mỹ Hòa vắng mặt. Thế nhưng do lưa đã không kéo dài lâu : vì Mỹ Hòa có chồng đã giải thích tại sao U,Ly và K.Anh phải cập bến Rita, Văn cảnh... không đầu tháng 11. Ly xác nhận thêm mặt lần nữa khi gặp tôi Năng nói sau một cái nhìn

Xem tiếp O trang 4

TI-VI

11 KHÁN GIẢ ĐƯỢC BIẾT

Những cái lạ kỳ BÊN SAU MÀN ẢNH NHỎ

Từ hai mẫu tự A và B làm các đoàn cải lương tây chay TiVi đến Lửa « cháy mày »...

Đài truyền hình hiện nay có hai chấ, đúng hơn là hai mẫu tự đã ít nhiều ảnh hưởng đến nghệ sĩ, nhiều nhất có lẽ là giới trường hơn, đó là... A và B.

Thì hãi nhất có thể nói là phim trường. Hiện tại đã có hai phim trường, phim trường A và phi trường B. Phim trường A thì sạch sẽ, rộng rãi, mát lạnh lẽ hơn, màn giăng đầy đủ, còn phim trường B thì trại lụt đã nhỏ hẹp, màn chỉ có một lớp, đèn ít lắm hơn nhiều, nhất là các thứ hình muốn nghệ thì. Dù sao, đó là một vấn đề phải chấp nhận rồi.

Thứ hai có thể kể là 2 hàng A và B. Theo đài truyền hình thì đề các ban có cơ hội thi đua bắn phát triển nghệ thuật để phục vụ cho khán thính giả nên đặt ra 2 hàng đề các ban tranh tài, hàng cao nhất là hàng A thấp nhất là hàng B, hai hàng này được đánh riêng cho bộ môn kịch và Cải Lương. Đây cũng là một vấn đề gây ít nhiều « tiếng cho giới nầy.

Cũng nói biết là về tiền nong thì hàng B thấp hơn hàng A khoảng 10.000đ. Tuy nhiên, theo chúng tôi được biết thì không có điều nầy mà các ban bị lợi vào hàng B đã có thái độ hoặc khiếu nại với đài truyền hình.

Hay thì thật là hay !

Nói đến hàng A hàng B thì đâu đây mới nhọc hay sự quyết định về hàng hạng các chương trình sau kể đến y ban sắp hàng.

— CHỦ TỊCH : ông Chánh sự ý Sở chương trình— Cho điểm về công quát.

— HỘI VIÊN : Đạo diễn chương trình, cho điểm về khả năng điều khiển.

— HỘI VIÊN : Trưởng ban kiểm duyệt, cho điểm về nội dung tác phẩm.

— HỘI VIÊN : Chủ sự phòng phát thanh, cho điểm về cảnh trái trang.

—, HỘI VIÊN : Chủ Sự phòng phim trường, cho điểm về Kỹ luật phim trường.

— HỘI VIÊN : cùng Chủ Sự phòng văn nghệ, cho điểm về hành phần diễn viên.

Và sách chấm điểm như vậy sẽ qua... trong của trung phần sự mà có bốn số cuối cùng, nhất số cuối cùng lại, ban nào có 150 điểm trở lên được xếp vào hạng A, ban nào ít dưới 150 điểm được xếp vào hạng B.

Với cách phân ấy ban xếp hạng mà trên, người ta thấy ngay sự xếp hạng là viên lý thuyết, vì Đạo diễn nắm phần diễn xuất, vì phần phi thì về phòng cảnh y trong. Riêng được thuyết thì mà đạo diễn, cùng vào nghề ba sao, phải nói viên, riêng về kỹ luật phim trường cũng như vào đề tính trong sự thi đua nhiều hơn.

Tuy nhiên, trong sự xếp hạng ấy đó, người ta lại thấy ngay cái sự ý chẳng hạn như sự phong cảnh chương thì hầu như gần hết các bực đều sử dụng phong cảnh đồ phong phú giữa đầy mặc đầu cũng việc xây ra tình cảnh riêng tư, nơi... [illegible]

Xem tiếp Q trang 4

ĐÀI PH.TH

Thế Quân phụ trách

MỘT ĐIỂM CỔ NHẠC cần được soạn giả, ca sĩ lưu ý

Hãy nắm vững thể điệu toàn thể bản nhạc trước khi viết lời ca

Vào khoảng 15giờ05 chạng tối nghe ban Phụng Hảo diễn vở Bột Biển III của soạn giả Nguyễn Phương, vào trưa 6-12-70.

Thật ra, vở hát này cũng đã diễn trên sân khấu TM.TN. lâu rồi... Thế nên, chúng tôi xin miễn kể lại nội dung.

Vấn đề, vở hát phải chia ra nhiều đoạn, để trình diễn theo thời lượng 45phút, cũng như không có ai lại đi « phê bình, từ đoạn» của một vở hát thì trong hợp, này.

Trái lại, ở đây chúng tôi nhìn thấy vào Cổ Nhạc với dụng ý như sau :

I — Nhân nhà soạn giả, khi chọn lựa Nhạc phẩm.

II — Nhân nhà soạn giả trước khi viết lời ca.

III — Vậy, lưu ý Ca sĩ trước khi ca một BÀI CA NÀO ĐÓ.

Thưa : Vì thế, chúng tôi đi sâu một chút vào chuyện bài KHOC HOÀNG THIÊN Ở Tân Tương Tâm Vân ca để phân tích ngay vào khán cảnh « Thi Điệu ».

Nét vui gượng gạo

Thở theo lớp hát : Bạch Tuyết Sang (người cầm thủ nhà [illegible] Phương, do Cô Thanh Nguyệt đóng) hầu chuyện với TÂM VÂN (người anh chăng chàm làm đi bịa chuyện giựt bết số tiền bước hàng lậu của em tức người chồng trước của bà PHƯỢNG)

Lớp sau, hoàn cảnh nhân vật như thế, soạn giả Nguyễn Phương viết bài khóc Hoàng Thiên cho Thanh Sang... nói gần đó.

Rồi là nét... vui gượng gạo.

Hãm các soạn giả trước hiểu.

— Tôi đây và thanh âm KHT nghề ca vui tươi, nhộn động.

Ở vào trường hợp trong sự hãy trên, Nguyễn Phương không cho NGUA Ô NAM và THÁP THÍNH hoặc là CHUÔN CHUÔN [illegible]

Nhưng, chúng tôi xin lưu ý các bạn, cung Xư và chắc TIÊN, vì chúng tôi sẽ phân tách ra được đây :

Thà thiệt ra, trang ấy vì Tiêu. Nên lượng lo...

Ở đây, chúng tôi xin lưu ý các bạn, cung Xư và chắc TIÊN, vì chúng tôi sẽ phân tách ra được đây :

Thà thiệt ra, trang ấy vì Tiêu. Nên lượng lo...

Ở đây, chúng tôi xin lưu ý các bạn, cung Xư và chắc TIÊN, vì chúng tôi sẽ phân tách ra được đây :

Xem tiếp Q trang 4

«MÈO CON»

Nói nhỏ, mới nhớ và tươi nhớ là Mèo Con MINH XUÂN. Đó cũng là con mèo thấy nhớ và Đẹp nhớ trong sô. Đánh chẳng đứng phải đánh một phim riêng « đăng » cho mèo mới nây ra.

Hiện nay đại điểm hát đầu tiên của Cat's Trio mới đêm là Baccara, sau đó là Tự Do, Rita và cuối cùng là Văn Cảnh. Phòng trà chót, khán giả thường chỉ được nghe ý ca K.Anh Chẳng mà khi Minh Xuân hát trợ giúp tài đây. Khán mới bao bình thay muốn vẫn của Xuân mới thật sự xuất hiện cạnh hai con mèo kia từ 18-11 nhưng đã bao lần Xuân đã phải ngồi nhiều hơn thay đổi cho phép. Mọi người đều thấy những đi ông nét trẻ con vẫn chưa biết đi trên khuôn mặt đó do Xuân đã hát đã ba năm nay. Blue Diamond và Pha Lê là hai chỗ năng vẫn xuất hiện hàng đêm trước đây. Giờ chỉ còn Pha Lê nơi mà Xuân đành phải tách rời hai bà chị để đi một mình và ra mắt một mình.

Trái với những sự động mạnh khi hát, Minh Xuân xem chừng là 1 người ít nói. Thính thoảng Ly rủ phải gọi hoặc trả lời giúp rồi sau đó tìm kiếm sự đồng tình của Xuân bằng cảm « phải vậy không ông » Ai cũng muốn gọi Xuân bằng giọng điệu mà Ly và K. Anh vẫn thường gọi. « Cưng », tự nguồn thân đã thương và tự gọi đúng chỗ khi đứng với Xuân. Niềm Xuân trang điểm xong rồi xuất hiện trước mắt mọi người. Xuân vẫn vẫn là « cưng » như khi chưa điểm trang gì hết. Tuổi 19 không còn là quá nhỏ để người ta cùng nhìn vậy chưng tìm một tiếng khác để nói với mọi người phụng yêu đương ấy tự chẳng có tiếng nào hơn. Nhưng điều vẫn là lời điểm khiến Xuân được đẹp ý nhiều nhất là « cưng » thấp và trên lớn hết thảy mọi người. Tôi đã nghị mua một đôi giày 5 cao hơn khi đã « đi người yêu chưa » thì được nghe các đồng nghiệp trên sân khấu.

Thật may mắn sẽ có được làm người yêu của Xuân. Thăng cơ trên cao mong gì nên khi có người yêu đẹp, hai hay lại hợp giới ? Chẳng gì cũng vẫn hơn được sự tự nơi. Xuân nói, đơn người đã kéo sẽ.

Xem tiếp trang 4

Nữ Nghệ sĩ Mộng Tuyền làm bầu Show cải lương Tivi

— Nghệ sĩ Mộng Tuyền vừa đề cho sân ở đài truyền hình một show cải lương, Vô Tuồng nộp bản xin kiểm duyệt là vở «Cuồng nhân Phượng vì» của Nhị Kiều và Anh Tuyến.

Được biết vừa khi bà Mộng Tuyền cũng đã vài lần xuất hiện với khán giả nhưng vì lý do riêng nên không thể tiếp tục cộng tác (như đơn xin của Mộng Tuyền đã viết).

Không biết thành phần diễn viên ra sao, tuy nhiên vở tuồng mà cô sắp bắn dàng được đài cho sẵn. Nhưng cô Mộng Tuyền cũ hy vọng ít trên đài cô cam tình với cô Lâm đó. Đã đẹp mà còn ăn nói nhã nhặn đề thương quá chời !

Nội bao nhiêu đã cũng đã cô điểm cao rồi. Cô tin như vậy đi !

Xin gác 1 số

Vì phát nhưng chỗ cho trang đọc biệt Kịch Trường chúng tôi xin gác lại :

2) Những lời lẽ của Mỹ tử Âu sang A.

3) Tai vách mạch rừng.

Xin mời bạn đọc đọc tiếp trên Đuốc Nhà Nam sẽ đầu tuần sau để ngày thứ ba 15-12 phát hành tại thì đã chiều thứ hai 14-12-70.

Từ sân-khấu... đến cuộc đời

THÀNH DƯỢC NGHỈ HÁT DÈ... AO ƯỚC

Tối thứ hai 7-12, đoàn « Thái Dương » mở màn khai trường vở « Vô Lâm Đại Hội » khán giả vào xem khá đông. Nhưng, mãi tiền nơi tuồng sau, khán giả cũng không thấy hình dạng của anh kép hào hoa phong nhã Thành Được ở đâu.

Hỏi ra mới biết vì kẹt tiền lương sau đó, mặc dầu có đến trình diện tại rạp nhưng anh bỏ ra về, vì vợ đi xem... sinh chưa cho vui. Gặp bạn hát thân thiết, hiện nay, anh sở cước cơm tại vườn thú Tự sang lại gánh 2 của đoàn Thái Dương để anh và cô Ut Bạch Lan sẽ đóng chung một sân khấu. Nhưng, anh cho biết anh khi nào dám xác tiền không phải vì tự bà bầu đoàn «Thái dương» không chấp thuận mà vì sợ... cái bà bầu Ông Đẹt, mặc dầu hiện nay, giữa anh và cô Ut vẫn còn hòa thuận với nhau.

Nhân thăng bạn sắu năm xưa đại : Thành Được mới thử Thầy Phát Lai đề... hù đi.

MÀ, SỰ THẬT VẪN LÀ SỰ THẬT

Trong lúc đó, người tin thân cận vở đoàn « Thái Dương » cho biết Bà Bầu Mai quyết định cắt đi số lại đề cứu nguy cho đoàn bằng cách cho mời Út Bạch Lan và cộng tác với Bà Ngọc Đan cuộc thương lượng đang Quang.

Nếu không bị trục trặc gì, thì, Bà Bầu Mai sẽ đưa Út Ba Ngọc Bích về đoàn 2 tăng cường, còn đoàn 1 sẽ lấy Thanh Phương và Bạch Lan làm trụ cột, chống lại với cặp Hoàng Cương Bạch Tuyết bên sân khấu DLH.

Chưa biết sự việc ngũ nhân đó nào, vì sang nay người ta cũng còn chạy Cô Út phụ thân mẫu bán cơm tấm ở đoạn Tân Sơn Nhất (Nguyễn Minh Khiêm).

TÂN TÁI HỒI CUỐI VỚI HỘI NGHỆ SĨ

Thế rồi có lời kêu gọi của Hội Nghệ Sĩ và sự vận động của Ban Chấp Hành, đoàn «Tân Thái Đô Tân Tây», qua lời hứa của Tân Tài và soạn giả Ngọc Điệp, bằng lòng trình diễn vở « Trên Ngọn Gương Hiếu của Triết, Hoa và Ngọc Hương vào xuân tới chưa nhớ. 06-12-1970 Lúc đó, đây cũng đoàn bao nay nhân hòa lại miền Trung. Hội Nghệ Sĩ bên quảng cáo tám vở trên Đài Phát Thanh Saigon và Đài THVN cũng như báo chí kịch trường.

Nhưng, đến vàng chóa nhọc, nhiều khán giả đến mua vé xuất tối thì đoàn trả lời là vở không hát. Soạn giả Ngọc Điệp liền can phép với Tân Tài thì anh liền cho phép bán vé từ 7 giờ 30 tối chưa chụp. Trong 2 tiếng đồng hồ bán vé, số tiền thu vào chưa đạt 20.000đ thì làm sao mà mở màn bán được nhưng là bao đề đều lại miền Trung. Thế là Ông Bầu Tân Tài vuộn bỏ vở và về, cho người đến nhà cô Hội Nghệ Sĩ cho khẩn lại

Thật không ngờ tình thân trong thân trong ái của ông Bầu đoàn Tân Tài... cao như vậy.

THANH TÚ TRỞ LẠI SÂN KHẤU

Giữa nhập sân khấu Dạ Lý Hương, hát được một vài trong vở « B. Mặc Của Chàng » của soạn giả Lước Khanh, thì Thanh Tú lên đường ra Nha Trang đóng phim « Trăng Mai » Mới cho đến khi đoàn « Dạ Lý Hương » lên đường lưu diễn, anh mới trở về đoàn, và Trung Quốc đã sang «tiên» trong vở « Gai Tâm Hoa » của 2 soạn giả Huyền Thu và Trung Nguyên, để kịp vô khai trường tại rạp Quốc Tế vào đúng 14 Giáng Sinh này.

Rán lên đi để sang danh là tài sắc diện ánh vàng quang !

KIM CHƯỞNG KHÔNG CÓ TÁI SANH ?

Theo người tin thân vận tư vấn thì cô Bảy Kim Chưởng cho biết cô Bảy hiện đang xúc tiến thành lập lại đoàn « Kim Chưởng » để khai trương trong dịp Tết Tân Hợi này. vì nghe đâu người kiều bà Bảy cũng... buồn lắm, do trong vùng quy quan. cô Bảy « Kim Chưởng » đã cho người rắp sắp lại với đào kép cũ của « Kim Thanh Kiệp Lệ, Đức Lợi, Hoàng Ân... trong lúc cô đi có vẽ của Thanh Hải và Anh Hồng bán vào.

Nhưng, lần nầy, Dượng Bảy Kim Chưởng cũng nhớ ra gánh vác với vợ, nên đã gọi cho Thầy Trương Xuân và đề trông coi sân khấu. Vì, trong bức thư gởi cho kép đào trẻ (nhưng bây giờ bắt đầu đã vẹc lại) nay. Dượng Bảy viết có vẽ tha thiết lắm, vì, nói rằng, nếu Trương Xuân không nhận lại thì cô lo cô sẽ cam chịu Bây bỏ ý định lập gánh trở lại. Kép Trương Xuân cho biết không phải vì muốn tiền lương cao mà làm giá nhưng, anh từ chối lần là không bao gồm cộng tác với đoàn « Kim Chưởng » nữa.

Lý do không phải vì giận hờn hay tách mình gì cả, mà chính vì anh đã ở Saigon để lo sinh đường mưu gia. Mà theo anh, khi đã đi cho đoàn Kim Chưởng rồi thì không có quyền « đau ngã » để về thăm mẹ.

Trong cảm tình tình lẫn, trước đây, khi thấy người anh cả cùng đoàn « Kim Chưởng », kép Trương Xuân chỉ vô thăng tuồng, lấy cha rồi lên đường theo đoàn hát lại.

ÚT BẠCH LAN NGƯNG HOẠT ĐỘNG

Gặp cô Ut Bạch Lan đêm 10-12 vừa quan cùng tập Quốc Thanh chuyển tới cô ấy mình bạn nghề sĩ. Hỏi đoàn hát có thể nào mà giờ vẫn có mặt tại đây ? Ut Bạch Lan đáp mua là tạm ngưng hoạt động tại rạp Đình Phú Thọ sau khi trở về Saigon. Cô cho biết được mời đến, để cô đến tiếp tục hát vào cô khán giả đến ủng hộ mình, song để chờ xem cảng là cô thái độ đối khán ra sao vô đến đó đoàn hát sau khi đã nhờ thêm phát lại vào Phú Lộc lập vì bằng xác gánh.

Riêng vở sự liên hệ tình cảm giữa cô và Tân... thì Út Bạch Lan trả lời bằng câu « Hoặc cả lặng, đường sẽ nây đi... »

Xem tiếp trang 4

Những cái lạ kỳ

Tiếp theo J trang 3

sự vụ, với bao nhiêu công việc, do đó việc cho điện có công bằng và hợp lý hơn có thể đạt được (việc điện phòng tăng cây có Monitor đề theo dõi)

Đài truyền hình có cái lạ là không tìm Cái Sai để xin mà tiếc ngày vắng lo... Sốn Sai phình càng ngày càng Sai thêm để rồi ... ở đâu? Đài truyền hình mà ngưng công tác (Dan Dy, ly Hương với tướng Tinh Chu Thông bị sếp hàng B) khiếu nại lên Bác Chi (Dan Văn Kiêu với tướng Anh Hùng Nào, Dan Phương Hảo với tướng Bạn giữ vườn Sở mơ Hoa) hiện vẫn thu khiếu nại với bao giêm đốc (Dan Lê Văn và Vinh hay Nhu) và cho rất nhiều trường hợp nữa.

Muốn A thì... A !

Đã rồi, đến bây giờ, hễ ban nào bị sếp hàng B trường ban lên khiếu nại thì các viên chức trong ban sếp hàng không ngăn ngừa đặt bút thêm liền làm thế nào cho ban bị hàng B được lên hàng A (dĩ thôi bị phiền phức). Vậy thì bây chuyện phân hàng làm gì? Đừng trên phương diện vật chất, với không 10,000đ được nhiều hay được lợi khi được sếp vào hàng A hay B thấy không có gì đáng nói, mặc dầu với số tiền trên giúp thời buổi này cũng không phải nhỏ, song với uy tín của đài (Ủy ban sếp hàng) danh dự, nghề thuật (cho nhóm người

3 Con Mèo

Tiếp theo O trang 3

vai sem ra bình thản còn hơn khi cập vai ở không chuyện đọng

— Cô gì đâu, chị Hòa có chồng và nghề hẳn.

Vậy là người ca sĩ có mười mấy năm tuổi nghề đã đi được sự khóng cần phải bán thân để trở thành Vợ. Dáng dấp tươi cười lúc nào cũng tạo hơn tuổi thật của mình khi tính điểu để đã khi ông chồng vừa bỏ được sinh đến nữa để trở thành một nội trợ chắc là đám đang trong một cảm hình sâu lắc. Phải chăng hoi lẻ thì lúc Ly và K. Anh : một giọng ca âm, điều luyện, một chị cá không cần bán thân nữa để chia hai cô em?

Khán giả trước đây chịu khó bỏ tiền đến nhà Ba Con Mèo là do một cố gắng thu hút của ba nét mặt đặc thương. Cái cười của My Hoa, mái tóc thiên hình của Uyên Ly, cặp mắt thật đẹp và chiếc mũi sinh sắn của Kim Anh. Tất nhiên nói như vậy là không kể tới giọng ca trong đó hòa hợp nhiều lắm.

Tới trường là nếu không có Hòa và không có ai đủ khả năng thay thế những cái mà bằng vào đó khán giả đã rời sang 3 Con Mèo thì chẳng mấy chốc, du không muốn, hai con Mèo lại lũng đến phải bỏ nhau mất. Tình cảnh đó không xảy ra. Hy đã mau chóng tìm một người mới và từ ngày 16-11, 3 Con Mèo lại đã xuất hiện.

Vẫn vui vẻ, vẫn hay hay, vẫn đề thương như thuở nào. Khuôn mặt bầu tròn của Minh Xuân chưa để làm khán giả quên những đường nét giả đôn của Mỹ Hòa nhưng có bé có những cái hay khác mà nhìn dưới một góc khác cũng nào để lại cảm vượt cả bà chị nữa.

Tôi hỏi : « Điều lính mới đầu mau vậy ? » và cô trả lời : « Ba Ly là « Mẹ » mà không lý thì sẽ lạc hoa nữa bây giờ ».

Uyên Ly lên chức

Bằng chức vì một tự ra đi mà kẻ từ trước giờ vẫn được coi là đàn em đã phải ngồi xôm lên để thành chị. Người đó là Uyên Ly. Dân mộc đau không bỗy giờ Ly cũng phải thay M.Hòa nắm đầu nhưng con mèo nhỏ kia.

Coi áp cho chẳng nặng nề gì — em đã đều đã lớn, và lại chẳng có phần vun trồng vừa nở hà chị.Cô nhu Ly hàng đến trường bây nhiêu thân thế trước mắt khán giả. Mặt phân thân thế phải hấp dẫn lắm ở trong nghề sẽ thường xuyên gặp Ly trong vốc đăng như sự.

Tại đã nghĩ như vậy và tôi lâm bởi lẽ trước mắt tôi, bên tách trà nóng, một miếng chanh vỉ mùy mường đường Uyên Ly sẽ trở vào chuyện đang trong chiếc áo dài xanh mầu đợt thuốt thật tươi. Phần thân thể thường trong bày không thấy đâu nữa nhưng Ly vẫn hấp dẫn.

Nói năng vẫn đã thường như bao giờ. Ly nói trả lời nhiều câu hỏi đã có sẵn khi lên những xem ra thân gần đó vẫn chưa đủ Ly... ở mấy con mèo. Tôi hỏi câu đầu.

— Lớp bao cô bao giờ ? Khoảng, 1 năm.

— Ai và trường hợp nào? — Nhạc sĩ Lê Vũ (Lê văn Chân) thấy tam ca nữ có thể ở ...

Tiếp theo Đ trang 3

và TL lại có những Sang Âm bưởng ra khác hơn Nguyễn ít nhiều. Rồi, từ « Tử Đại » sang qua Xang Xê-Hai Khác đó « thức ngay câu qua »

— Xê xử lin-đi, xử xử lin.

— Tình cách khéo lẻo ở đây là :

— Tuy thế điệu ai bì của « Tử Đại » vẫn cho trong câu chuyện. Thế nhưng, nhờ HK đã đực đã âm thanh, hòa nên thính giả theo đôi đã cảm nhận được ngay, vì chuyện tử không khi Bi Ai, song qua điệu Bi Hùng của Xang Xê đã dàng.

Đến đây, chúng tôi phích nhắc sơi « câu ô xang xê và Xê, mà Thập Lực của Ba Dư đã chạy nhanh nhịp không gây gon. Sở dĩ « thấy » được, là nhờ giọng nay, nên khinh chẳng vào tay anh.

Một vài thủ thuật như thế, tuy chưa được nhạc sĩ « biểu diễn » đúng tài năng. Nhưng, như vài nét ấy mà bản Nhạc thêm phần hào hứng.

Vài Tật nên loại bỏ

Thú thật, nhiều lần, chúng tôi bực mình H.K vì cô tật hay... ngưỡ ra sau, hoặc sốc cây đàn, mặt mày trông... quạu đeo.

Kỹ nữ, anh chẳng chọc và quy tắc lắm. Ấy mà, lại cũng có nhạc sĩ bên trái của H.K đang đàn X.X. vụt... thò tay lại bên

Chúng tôi hiểu, đây là cách chọc đùa « thôi. Nhưng, sau lại lưu XX mà đã? ? giữa lúc không ai lại ? Do đây xem ra nó... lôi chôn, lẻ loi quá.

Lên sau, muốn lại nên... nghiêm cũng phải « lỏng » cho nó đẹp hơn và nên lại... đông đúc, nên nên.

Lúc chơi Tử Đại, bạn V Hữu đơn đàn, chúng tôi nghĩ, có lẽ đã sắp sếp cho VH như thế hơn là tự anh ngồng đơn ?

Lưu ý

Thay chỗ, cách nói trình diễn, nên « gom lại mà Thầy được hết » hơn cứ ngồi chỗ Nhân.

Thêm một điều nữa là Tuy trong nhiều nhạc sĩ, nhưng NGHĨ chỉ có « một cây Nguyễn một cây Nhị, một cây Sến thì » đây. Riêng về Sáo, đã nhiều Văn Vĩ nhi bật với nhạc khi nay.

Trên là khuyết điểm... bên là vào đem 7-12-70.

Chúng tôi thành tâm tặng :

— Nghề các nhạc sĩ hòa tấu kỹ nay, chúng tôi có nhiều hứng thú.

Điều đáng khen là chọn lựa bài hát đã hiện kết nhau.

Xang Xê, thuộc loại Bây Bài vốn mang tính chất Bi Hùng, lại được trái đàn lung xanh vào sau nhân thêm ngày 30 4 66— thành ngày cuối và ngày sinh con đầu lòng, người ta thấy Diệp Lang và Phương Liên đã có duyên đến đôi... chưa sao.

Vì phát theo DiệpLang qua sân khấu Tân Hòa Lan » mà Phương Liên phải tính lại giao kèo cho đoàn K.C 600 ngàn khi đã hứa được 3 năm để ra đoàn T.H.L với số giao kèo 800 ngàn đồng 18 tháng, hết hạn vào 1 HL, Phương Liên và D.L.H. hứa chiu 1500 mỗi đêm.

Hiện tại Phương Liên là đào trụ cột của Thái Dương với giao kèo 700 ngàn một năm và lương mỗi đêm 2500 đồng.

Tại Ba Ngôi đúng hơn

— A, Phương Liên có nhớ tại không nào Phương Liên và ông xã vui sẽ trở lại chăng ?

— Hay Long An vừa đáp song Phương Liên xoay qua Diệp Lang để hỏi lại có đúng chăng ? Thì Diệp Lang cười cười : « Tôi lại » Tại Ba Ngôi thì đúng hơn !» Đây song 2 người ngồi cùng cười kín đáo.

Đoàn Phương Liên đay lại chúng tôi bão chúng « ở Long An mới có... giấy phép khởi » Chắc Phương Liên và Diệp Lang đóng ban giờ có chuyện xa nhau nữa và lo luôn nhớ ngày Ba Ngôi vì nhân là đóng quên 2 đứa con vì những dứa sau nầy.

H.C.M

Đời Nghệ sĩ

Tiếp theo U trang 3

là người vợ chồng nghề đến tiền tài, danh vọng, mà chỉ cần bên em có người chồng hiểu thương vợ, biết chia sẻ buồn vui với nhau trong cái nghề vợ chồng. Em xa anh chẳng có điều gì quan trọng chỉ có việc làm hiểng của anh là trong việc thăm hỏi đến em lúc em có mang nằm chờ sanh nở. Vì Công vụ anh phải đi xa, thì viết thư trong đóng trong ngồi, hết ngày nay, qua tháng nọ chẳng thấy tăm hơi, thơ từ chi cả. Hỏi với Jôa con sau sanh hỏi nằm Mạo Thảo, vừa buồn vừa chửi vật, tiếc bực trong ánh vẻ thăm hỏi và tình chuyện làm ăn tương lai, bởi vậy em quyết định xử một mình» sau khi sanh đứa thứ nhì.

Như đã viết, Phương Liên nói lớn cho Diệp Lang đứng đang sau lưng nghe :

—Cái tật nầy bằng biết đến...Thế chưa đủ... người ta bỏ không ? Thế chiến thứ ba cả thế giới còn sự xanh mặt đây buồng chi đến « Thế chiến thứ mười » !

Vài bước đường nghề nghiệp

Phương Liên tra thật là Trương phụng Liên sinh năm Đinh Hợi năm nay 24 tuổi.Khởi sự đi hát vào năm 1962. Sân khấu đầu tiên là của người đi « Tình Hoa ».

Sau một năm vẻ đoàn « Tuấn Kiệt » với giao kèo 18 ngàn, đi nửa chừng thôi giao kèo lại đề sang qua sân khấu Kim Chưởng được 100 ngàn đi 3 năm, được một năm rưởi thì tái ký giao kèo lấy thêm 900 ngàn nữa làm giấy 600 ngàn đi tới cả 4 năm rưởi lương 500 đồng mỗi đêm hát.

Trên sân khấu K.C, Phương Liên đoạt Huy chương vàng Năm 1966 cùng Phương Quang. Hát hay nhất qua 2 vở tuồng Quý Bảo (vai Đông Phương Hoạt) và Mua trăng nhiều nước mắt (vai Tuy Ly Lam Kiều) cùng chính trên sân khấu KC này Phương Liên và Diệp Lang kết thành vợ chồng có đám cưới đáng hoàng tại Cần Thơ và có lập thành hôn thú (24-12-65). Đứa con trai đầu lòng sanh vào sau năm nhiêm ngày 30 4 66— thành ngày cuối và ngày sinh con đầu lòng,người ta thấy Diệp Lang và Phương Liên đã có duyên đến đôi... chưa sao.

Vì phát theo DiệpLang qua sân khấu Tân Hòa Lan » mà Phương Liên phải tính lại giao kèo cho đoàn K.C 600 ngàn khi đã hứa được 3 năm để qua đoàn T.H.L với số giao kèo 800 ngàn đồng 18 tháng, hết hạn vào 1 HL, Phương Liên và D.L.H. hứa chiu 1500 mỗi đêm.

Hiện tại Phương Liên là đào trụ cột của Thái Dương với giao kèo 700 ngàn một năm và lương mỗi đêm 2500 đồng.

Tại Ba Ngôi đúng hơn

— A, Phương Liên có nhớ tại không nào Phương Liên và ông xã vui sẽ trở lại chăng ?

— Hay Long An vừa đáp song Phương Liên xoay qua Diệp Lang để hỏi lại có đúng chăng ? Thì Diệp Lang cười cười : « Tôi lại » Tại Ba Ngôi thì đúng hơn !» Đây song 2 người ngồi cùng cười kín đáo.

Đoàn Phương Liên đay lại chúng tôi bão chúng « ở Long An mới có... giấy phép khởi » Chắc Phương Liên và Diệp Lang đóng ban giờ có chuyện xa nhau nữa và lo luôn nhớ ngày Ba Ngôi vì nhân là đóng quên 2 đứa con vì những dứa sau nầy.

H.C.M

Chương Trình

TIVI chủ nhựt 13-12-70

ĐÀI VIỆT NAM

	Đài hiệu Quốc kỳ
15g05	Giới thiệu chương trình Tân Cổ (Phát lại) (Vợ Đức Duy)
15g33	Thoại kịch Sống : Tư Tân "con người mới"
17g50	Phim hoạt hoạ Kim Ba
17g03	Tin ngắn
18g06	Đố vui để học
18g30	Thời sự quốc tế
19g00	Tiếng cáo
19g05	Thế giới loài vật
19g20	Cải lương Văn Kiêu Bi Kip Song Quang
20g00	Tin tức
20g20	Người đến muốn biết
22g40	Cải lương tiếp
23g10	Nhận định tình hình
21g20	Thời sự quốc tế
21g35	Cải lương tiếp
22g16	Tin rút ngắn
22g18	Cải lương hết

Đài hiệu quốc kỳ

19 giờ 25 cải lương «Bi kịp song quang» của Nguyễn Đạt, Trích đề Ban Văn Kiêu trình diễn.

Thành phần diễn viên: Bạch Thiên Kim (Thanh Nguyệt) Thanh Yến Ngọc (Kim Tuyến) Đào Như Mai (Diệu Ngọc) Hoàng Lê Hoa (Tô Kiều Lan) Thanh Yến Xuân (Tuyết Hồng)Hoàng Xuân Lan (Mai Trinh) Bạch Giang Lang (Hoài trúc Phương) Hoàng Sơn Thạch (Minh Đạt) Lý Văn Thành (Thanh Trung) Bạch Phước (Lam Sơn) Hác Liên Hoa (Nguyên Hạnh) Thắng Đức (Như Anh) Thanh Vân Tri (Tường Vân) Đào Mực (Ngọc Tâm) Quân (Hoàng Dũng) và các vai phụ.

SƠ LƯỢC : Câu chuyện xảy ra cuối đời Minh Thanh tại thành Đăng chiu. Thắng Đức Hòa Thượng biết mình không còn sống cho đệ tử Bạch Giang Lang mồng mồ. Hòa Thượng cho gọi Bạch Giang Lang tặng cho Giáp Lang (Hoài trúc Phương) Hoàng Sơn Thạch (Minh Đạt) Lý Văn Thành (Thanh Trung) Bạch Phước (Lam Sơn) Hác Liên Hoa (Nguyên Hạnh) Thắng Đức (Như Anh) Thanh Vân Tri (Tường Vân) Đào Mực (Ngọc Tâm) Quân (Hoàng Dũng) và các vai phụ.

Biết tin chết đã chết, Bạch Giáp Lang vô cùng đau xót thì bạn Thanh Vân Tri đến tận nơi. Nhưng vì nhờ lời mách bảo của chị và ân giút của của Yên Ngọc, nên Giáp Lang tạm quên mối thù và lạn lời bình ước, rồi từ giã ra đi, Bạch Giáp Lang đi tới Thanh Yến Ngọc và Yến Xuân cùng giả dạng nam nhân hành sự chu.

Hác Liên Hòa từ lúc trốn kiếm Hác Quang, xuống ngự nơi Hác Quang Tự giả dạng thầy ru lòa đời đời thế, Hòa bắt lương dân ép vô chồng Đào Như Mai và chửa tới giết chồng đoạt vợ, buộc Như Mai cần ráng chịu nhục chờ ngày. Một đêm vô vì lỡ bước, Yến Ngọc, Yến Xuân đến chứa xin xá tức Như Mai đoán biết là gái nên cản trở không cho vào. Nhưng Hác Liên Hòa nghe thấy hàn giữ giọng đục dức mơ vào liệu liền rồi ra tay ép uổng. Như Như Mai giả vờ khuyên nhủ nên Hác Liên Hòa gào cho Như Mai thuyết phục.

Yến Ngọc sự hư đành tiết nên ren giấy tự ái. Lý Văn Thành là đại vương Đã Đập Lành bàng hòa của Bạch Giáp Lang đến cứu thoát và đưa 2 chị em Yến Ngọc, Yến Xuân về Hà Đập Lành.

TIVI Thứ hai 14-12-70

ĐÀI VIỆT NAM

	Đài hiệu Quốc kỳ
18g00	Giới thiệu chương trình
18g03	Tin vắn
18g06	Năng thăm mới
18g30	Thời sự Quốc tế
19g00	Tiếng cáo
19g05	Tài liệu hàng tuần Nhật bản ngày nay
19g20	Tiếp vận
20g00	Tin tức
20g20	Văn nghệ Gió khơi
22g10	Bình luận
22g20	Thời sự Quốc tế
22g30	Tiếng cáo
22g33	Kịch thơ tiếp

Đài hiệu quốc kỳ

18g06 chương trình Nông Thôn Mới Kỹ Xây Dựng Nông Thôn thực hiện.

— Hoạt động của các bộ phát triển nông thôn toàn quốc.Thông cáo.

— Nhiều điều phủ lấy giá gương. hợp.ca.

— Đêm tân bến ngự của Dương thiệu Tước do Thúy Lan ca.

— Ông nhân sinh thành của Dương Thiệu Tước do Bạch Lê ca.

— Tôi nhớn thương vô Huế (tân cổ giao Hương) do Tuyết Văn và Hữu Tính trình bày.

— Khúc hát ân tình của Xuân Tiên ca.

— Kịch ngắn « Ích kỷ » của Lục Thiện do Bạch Kiều Đoàn công tác đến thăm Trung ương trình diễn.

19g10 20 chương trình tiếp vận do Tổng Cục Tiếp Vận thực hiện.

— Tác ở tác vắng của Thanh Sơn, hợp ca.

— Người ca người của Diễn ảnh Huynh Trung do Giao Linh ca.

— Giấy phút cuối tuần của Minh Nhật, Trần Trang do Tuy Phương ca.

— Gặp nhau nữa cô chi của Hàn sinh do Phương Đạt, Hương Lan song ca.

20g10 20 chương trình ban văn nghệ Gió Khơi.

— Xuân ta đôi của Trần anh Minh, hợp ca.

— Đăng thơ của Hồng Lân, đơn ca.

— Ra đời của Hải linh hợp ca

— Hòa bình giảng sinh của Trần anh Linh, đơn ca.

— Trường ca vô ngày của Huy Việt đơn ca, song ca, tam ca, hợp ca.

— Anh hùng giảng sinh của Trần anh Minh, tốc ca.

21 g10 30 kịch thơ « Khe tăng điện ngọc » Ban Bích Thuận trình diễn.

Thành khán diễn viên : Cậu Tiên (Quang Hữu) Phạm Lái (Hoàng Long) Vân Giang (Si Tuấn) Tây Thi (Bích Sơn) Phù Lai (Đoàn Chánh) Ngũ Tử Tư (Thanh Tùng) Bà Hy (Bích Ngọc) Lữ Tương (Hoài Hương) Liễu Tri (Hồng Ân Tiên) Thi Vệ (Quốc Lập và Quốc Hùng) Tham Mã Việt (Hùng Minh) Cung vô Ngô (Kim Sơ).

DYNACYTONE

LABORATOIRES MILLOT PARIS

Bổ:

GẦY ỐM.
KÉM ĂN.
THIẾU MÁU.
YẾU GAN.
MỎI MỆT
LAO LỰC HỌC NHIỀU
DƯỠNG THAI.

NƯỚC CỐT HỘT GÀ LỘN

NƯỚC CỐT MÁU ĐỎ. (HỒNG HUYẾT CẦU)

NƯỚC CỐT GAN BÒ TƯƠI (SINH TỐ B12)

NƯỚC CỐT CƯỜNG BAO TỦY

NƯỚC CỐT THẢO MỘC.

DO HADZEN BÀO CHẾ NHƯỢNG QUYỀN — KN. 86' 70 M. BCDP 20.2.66.

Một điểm cò nhạc

Tiếp theo Q trang 3

Chúng tôi cả quyết, N.P sáng tác lời CA bằng « MỘT BÀN DÀN » mà thôi mà, hay một « bài ca nhạc » nào đó thì bạn chưa « cần đăng ...

Nghĩa là : Ta có thể NÓI mà không ai biết bể gì, trái lại còn giữ được cái vẻ thơ ý tác giả, đăng vào « phát âm » rõ ràng. Cho không phải khó lắm ... trên bộ ...

Đây lại là «quyền hiểu» của Ca sĩ vậy.

Lưu ý soạn giả

Chúng tôi hiểu, nhiều soạn giả Cải Lương ngày nay rất yếu và ẩu nhạc.

Nên, Đặt một bài ca mà các bạn không chịu khó nắm vững « Thể Điệu » cũng như tính cách « Liên kết đa âm » của nó, ngày, sang câu khác của Cổ Nhạc.

Nhất định, các nghệ sĩ chuyên luyện sẽ... «gay go » với các bạn.

Đây là sự gay go về VĂN từ DÂU trong các Nhạc Phẩm.

Thiết tưởng, để tránh các khuyết điểm suy nhỏ mà... quan trọng ấy. Các soạn giả hãy tập « đàn nhạc » bán nào bạn sẽ rõ?, Đây là một thể thức tạm giải quyết để tránh nhiều khuyết điểm ở đặt để bài bản Cổ Nhạc vậy.

Trái lại để « bào đàn » hay « hát » ca nhạc « trước mặt rồi đo theo » mà viết. Các bạn lước lưn gặp kỉ ở khám khó hoặc bản tập nhiều.

Chúng tôi cả quyết như thế, người trước các soạn giả đã thoán thay thế điệu Cổ Nhạc. Và, đưa nhạc nhỏ sau cùng là : Dư âm thế hiệu liên kết từ câu của những bài ca là buồi.

THÉ QUÂN.

Mỗi ngày đọc **Đuốc Nhà Nam**

Từ Sân Khấu đến cuộc đời

(Tiếp theo trang 3)

Kết thúc cuộc nói chuyện ngắn ngủi với chúng tôi, Cô Ủi có vẻ thản nhiên cho kiếp đời nghệ sĩ của cô đã thối rằng « có phải từ đây tôi giải nghệ luôn, để đường hơi đi thăm đã sống là tả được rồi... » được không cô ?

— KIM NGỌC « CHỌC QUẺ » ÔNG XÃ

— Đang phòng vấn thì bỗng có Phương Liên thì, Kim Ngọc lâm vội bên cạnh nói qua hỏi để Phương Liên « hãy lay chuyện gì vừa xảy ra không ? Mình vừa chặn hai con Nữ của Chả vân tìm chả. Thế rồi gặp cho một trận « Chưởng mồm ». Khiến cho hai nường cùng quá mạng và đều rút vây tay ra không dám đến nữa ».

Tôi nghiệp ! Cô nào đó quá, bị không biết danh « Chu Chả Nhược » là bà xã của «thầy cai» sao mà nhào vô ngay... cho bị vân-vân ! thôi nào, đến nay người ta thấy « Thầy cai» Hồng Long «quẻ» quá mạng, nhưng nay nghĩ lại có yên mới gian chớ hy !

VÂN CHUNG THỀ DỘC :: KHÔNG BAY NỮA !

— Trong đêm 9-12 tại rạp Quốc Thanh, trong một lớp... Lan Anh đã rỏ mâu với hề Kim Quang trong vở tuồng Chưởng « Vô Lâm đại hội » Vân Chung bị anh em kéo đây bay... « vì lý do kỹ thuật » cho anh bay mà suýt lên đụng tới rồi vô, rồi hoảng hoảng quá mạng, khiến ta, của Vân Chung bị trật trục, bả ba hồn và cự uy vài tiếng đoạn Vân Chung ông ngày bán ít lông trong đó : «từ nay tôi mà có bay nữa cho ... ».

Giai đến sau Vân Chung và Kim Quang phải bán nhau cái lớp bỏ nghề ... sao cho có duyên để lập vào cái club bay suýt đã lâm anh... thăng lên. Kể ra cũng hơi khác !

Đuốc Nhà Nam

XE ĐÒ, XE HÀNG

DODGE

Mỹ Quốc — CHRYSLER INTERNATIONAL

Máy DIESEL chạy dầu cặn

PD 500 : Chở 7 tấn

PD 600 : Chở 8 tấn

MỘT LÔ XE PD 600

Sắp đến do Tàu PRESIDENT TAYLOR cập bến ngày 16-12-70

XIN HỎI CHI TIẾT TẠI:

SAIGON XE HƠI CÔNG TY

2B Đường Duy Tân SAIGON

Đ.T. 20.257 — 22.527

XE HÀNH KHÁCH DODGE B-300

Rộng - rải — 15 chỗ ngồi tối tân

GIÁ PHÒNG ĐỊNH, LUÔN THUẾ TRƯỚC BẠ

XE THƯỜNG : 1.720.000 $ VN

XE CÓ MÁY LẠNH : 2.180.000 $ VN

BẢN TƯ ĐỘ

Xin hỏi tại :

SAIGON XE HƠI CÔNG TY

2 B, DUY TÂN — SAIGON ĐT : 20.257

CHRYSLER INTERNATIONAL MỸ - QUỐC

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TINH HOA NỘI VIỆT

CHÍ-SĨ TRÊN ĐƯỜNG DUY-TÂN CỨU QUỐC

của NGUYỄN-BÁ-THẾ

(TIẾP THEO)

XV

Nguyễn Thần Hiến

Quyên sinh trong khám Hà nội đúng vào ngày mùng một Tết

Bảy ông bị xử tử mà cụ Nguyễn Quang Diêu đã nói chính là : Nguyễn Khắc Cần, Phan Văn Tráng, Phan Bá Quý, Võ Ngọc Thụy, Phạm Văn Quế, Phạm Hoàng Triết và Phạm Văn Tiết bị khép tội mưu tất tổng cổ Hà Đông và thiếu tá Chapuis, tòa tuyên án tử hình.

Riêng về Nguyễn Thần Hiến thì bị án mười năm khổ sai.

...Thương cho Thần Hiến rầu màu
Cùng Đình Hữu Thuật đều đày mười năm.

Ông bị giam tại khám Hà nội, đã chờ ngày đưa ra Côn đảo. Chúng cố thủ giết hại ở ngay tại trại tạm giữ. Tuổi già, bấy lâu đầu đái phong sương, ông lâm bịnh nặng. Chúng cùng bỏ mặc, không cho thuốc men chi cả. Đến khi sức khoẻ của ông đã kiệt quệ, chúng mới đưa đi bịnh viện, nhưng bấy giờ thì ông tuyệt thực phản đối, quyết quyên sinh mà thôi. Và ông nhắm mắt từ trần tại khám Hà nội, đúng vào ngày mồng 1 Tết Nguyên đán năm Giáp dần (26 janvier 1914)

Sau khi ông mất, Huỳnh Hưng và Mộng Vũ Bùi Chi Nhuận bị đày đi Côn nôn, còn Đình Hữu Thuật và bao nhiêu người khác liệt vào trong vụ tạc đạn ở Hương cảng nữa bị bắt giam sang Guyane (Nam Mỹ).

Nguyễn Quang Diêu có thơ khóc điếu ông :

Bấy âu bao bằng cảnh mình hồng,
Lạc lối giờ ra phải mấy cùng !
Chín suối có thiêng hồn tổ quốc
Trăm năm còn tạc gánh tang bồng
Đồi đời nghĩ gớm câu đu bể
Thế lộ chung ai chuyện nổi sông
Thà cố làm gương cho sấp bể
Nghìn năm trong nước đâu anh hùng.!.

XVI

Đỗ Đăng Tuyển

« Lao bao nhiêu ông mới có danh »

Đỗ Đăng Tuyển, có sách chép là Đỗ Tuyển, còn có tên khác nữa là Đỗ Đăng Cát, hiệu Hi đào, bí danh cách mạng là Sơn tâu. Ông quê ở làng Ô gia, huyện Đại lộc, tỉnh Quảng nam, nên thường thường gọi cụ Ô gia.

Trong hàng ngũ chiến sĩ Cần Vương khi trước, rồi tiến sang giai đoạn phục vụ cho phong trào Đại đông du, Việt nam quang phục hội, bên cạnh Tăng Bạt Hổ, Nguyễn Thành, một tên tuổi lừng lẫy đáng được nghiêng mình kính nhớ là Sơn tâu Đỗ Đăng Tuyển. Chính cụ Phan Bội Châu cũng rất trọng vọng ông, xem ông và Đặng Thái Thân như cánh tay trái và cánh tay mặt của cụ.

Che nên khi ông mất đi cụ Phan đã thống thiết trong một bài thơ điếu, có lời than thở thương tiếc đậm đà ! « *Bội. Châu không bậc e cỡ sư* ". Một câu chỉ tính chủ thiết, chứng tỏ rằng nếu không có ông, chưa đề cụ Phan làm nên sự nghiệp gì trong giai đoạn sơ khởi.

Đỗ Đăng Tuyển nổi tiếng văn học, nhưng không chú tâm về đường khoa cử. Ông lại có tính thâu mạo hiếm, gan đa xông pha trong trùng sâu nước độc, coi đó như là một giang san riêng, thích thú vẫy vùng sinh hoạt trong tự do, độc lập. Lấy biệt danh cách mạng là Sơn tâu, có nghĩa là ông già nơi chốn nổi non, đủ rõ tâm chí và can trường của ông ra sao.

Năm Tự đức thứ 35 (nhân ngọ 1882), ông lâm quản hiệu Sơn phòng, hết lòng lo việc chống xâm lăng dẹp trừ giặc cướp, bảo dảm an ninh cho dân chúng. Tận tụy chăng quản gì thân, ít lâu ông lâm bịnh, phải lui về tỉnh dường. Rồi trở lại gánh vác trong trách như cũ.

Đến khi kinh thành Huế thất thủ (23 tháng 5 ât dậu 1885), ông rời bỏ Sơn phòng hiệp cùng các văn thân khởi nghĩa Cần Vương Sẵn có uy tín, ông được toàn thể công cử làm Tấn tương quân vụ trong Nghĩa hội. Đây mạnh cuộc kháng chiến chống xâm lăng ông đã vào sinh ra tử nhiều trận dữ dội. Nhưng thế yếu, Nghĩa hội dần dần tan rã. Cần Vương thất bại, ông cư mình giấu tiếng nuôi chí báo cừu.

Gần hai mươi năm nếu mình trong nghề hèn, ông hằng liên lạc với bạn đồng chí các nơi, bạn nhau chờ cơ hội quật khởi. Kịp khi cụ Phan Bội Châu đứng lên phết động phong trào Đông du, ông tán thành, sẵn sàng tiếp sức với cụ Phan, nghiêm nhiên trở thành nhân vật trọng yếu của đảng cách mạng. Ông giữ nhiệm vụ liên lạc tin tức và trù biện tài chánh ẩm trợ phong trào Đông du, hoạt động rất các lực và rất kín đáo. Nhưng dù kín tiếng cẩn thế nào, dân dân hành tung cũng bại lộ.

(Còn tiếp)

THẾ THIÊN KHẢO LUẬN

HÀNH ĐẠO

NGUYỄN TỬ QUANG

XX.— ĐỜI TIỀN, « QUỶ TỐC ĐỒ » THƯ HÙNG VỚI « HÙM MỌC CÁNH ».— THÊM MỘT VAI TRÒ XUẤT HIỆN : TỔ CHỨC « CƯỚP », THẦY GIÁO « TRÍ ĐA TINH » BỎ NGHIỆP, ĐỔI NGHỀ.

(Tiếp theo)

— Từ Bắc kinh về Đông kinh có nhiều đường đi, không hiểu đoàn chúng lẻ thọ ấy đi theo lối nào ? Vậy phiền bạn Lưu đừng quản sốt cả, hãy đi thâu ngày đêm trở lại Bắc kinh, nào thám dọc đường, xem họ lên đường vào ngày giờ nào và đi ngõ nào ?

Lưu Đường hăng hái nói :

— Đêm em xin đi ngay bây giờ !

Nhưng bằng Ngô Dụng lại nói :

— Hãy khoan ! Sinh như Thái Kinh là người rất thông 6, mà nay mới là đầu tháng 5, còn những hơn 40 ngày nữa. Hãy đợi tôi đi thuyết đụ ba anh em họ Nguyễn trở về. Bấy giờ bạn Lưu hãy ra đi. Chỉ cần bạn Lưu lúc nào cũng sẵn sàng, đừng say sưa mà lỡ việc.

Cơm rượu xong, Ngô Dụng mượn Triều Cái một ít bạc lượng lẻ lưng, đoạn cáo từ về nhà sửa soạn.

Quả thật thầy giáo cũng mạt hết chỗ !

Rồi canh ba đêm ấy, Ngô Dụng ra đi.

Nói ra thì giáo nầy cương quyết... cướp !

Nếu không có ông th ý muốn của Triều Cái và Lưu Đường hòa hành mộng ảo. Ông thầy giáo vốn chẳn yếu tay mềm lắng trở nên một vai trò quan trọng. Ở đây lại cũng chứng tỏ cái khả năng tri thức luôn luôn chiếm một địa vị ưu thắng của tất cả mọi việc, của tất cả mọi hành động.

Sức mạnh của chân tay chưa đủ mà cần có sức mạnh của trí óc để điều khiển ho chân tay được hoạt động nhịp nhàng.

Ông thầy giáo nầy cương quyết... cướp, thì nh t định « cướp » tất được cao, cuộc « cướp » nầy hẳn thành công về sang.

Nhưng ông thầy giáo mà chủ trương « cướp », vẫn cần đứng ra cầm chịch lãnh đạo, chuyên dụ người gia nhập tổ chức « cướp » nầy nữa, thì thật là cái xá hội triều lồng đã đến thời suy mạ qua đi rồi :

Chưa đi ! Ở mộ xã hội mà nảy sinh mộ thầy giáo phải bỏ cả chức nghiệp, xách vở thành hiền đề tô học... cướp thì « thế thống » cua cái xã hội ấy còn ra làm sao ? Vậy, ông thầy giáo ấy còn khi thiện nói hào dạy học trò, còn giảng giải chứ nghĩa kinh sách ý nữa, nếu bỗm mép giả hàm không ngượng miệng thì cũng khi thẹn với lương tâm. Thế thì đến đổi nghề bỏ nghiệp, để đi... cướp luôn cũng phải.

Quả vậy nầy, ông thầy giáo bỏ nghề bỏ nghiệp để nghề thực sự.

Ông thầy giáo mà lọt phải ra thân như thế, chắc có người phát chán lưỡi, giậm chân, dậm ngực, kêu trời !

Trách cũng có mà thương hại cũng có.

Khuất Nguyên lâm quan Đại phu dưới Hoài vương nước Sở đời Xuân thu, bị kẻ sàm bàng mà phải giáng chức. Khuất Nguyên uất ức, buồn bã nhưng vẫn bảo : « Cả đời dực cả, mới nhuần tu trong, mọi người say cả, một mình ta tỉnh... Ta nghe ; mới gội dầu tất phải chải mũ, mới tắm ra tất phải thay áo có câu lại chịu oan cái thân trong sạch lại cỡ cho vật dơ bẩn dính vào mình ? Thà nhảy xuống sông trong, vùi xác vào bụng cá chớ sao đương trong trắng lại chịu đã vấy bụi nhơ ! » Thế rồi, ông ôm mọt phiên đá, gieo mình xuống sông Mịch la.

(Còn tiếp)

Một tài liệu Quốc-Sĩ đọc đáo

BẢN ÁN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐỀ QUỐC TÂN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OÁN !
CÔNG RIÊNG AI ĐÓ, OÁN TA CHUNG !

(Thơ nôm cổ)

(Tiếp theo)

Tức là hành động nhanh chóng mãnh liệt, không thể nào ai phòng ngự để đàng trong chốn lắt dâu ! Lúc bấy giờ quân Nguyên phải coi quân Việt là :

— TẬT LÔI BẤT CẬP ÁP NHĨ.
(Lôi sách HeàiNam tử.)

Chiến tranh cũng như bình thơ, hư thiệt vô thường. Chữ không phải thực thì chắc phần như không ta. Mà thật ra qui bao nghĩ cũng cũng một phần nào chữ không nhải không, vì như sách Tả truyện có nói : «Phàm hễ cảnh là có đông khí giảy, hễ khua trống lên là hăng say, cái gì cũng cảnh ngã chớ để sau rồi thì đem ai, tới lần thứ ba thì đuổi mất" (Phù chiến, đồng khí đã. Nhất cổ tác khí. Tái nhi suy. Tam nhi kiệt.)

Còn như truyện thời Trần không đuổi riết theo quân Nguyên lên mà ngược sông Thao, chỉ vì sợ «cảnh cản càng" trong thế một mà lại tung cân bộ lên vùng ấy để vận động các chúng tộc người Mán, làm cho nhiều bọn lấy làm lạ :

— Khi thế quân Trần lức đó rất cao, rất vững sao không dùng, mà lại phải tốn công đi vận động dân thiểu số ? Làm như vậy để chậm chạp, mà có chắc ăn gì ở ta thật tình trung thành với mình khôn ; ?

Từ Qui hóa đổ lên tới biên thùy Hoa Việt, phần nhiều là thế giới riêng của các chúng tộc Mán. Tuy là nằm nửa chớn chớp, nước cộc ma thiêng. Người Việt không thể nào quản xuyến thông thạo, cho nên phải nhờ người Mán sẵn quen đường đất, dùng ta chủ động việc chống giặc trong vùng, mà người Việt chỉ ứng vào vai trò hỗ trợ, phụ tá, làm cho lòng tự tôn của dân Mán càng lên cao và sẵng sàng hăng say đánh đuổi quân Nguyên xâm lược. Nhưng sự thực, cả Việt lẫn Mán đều cùng ý xem đồ là kẻ thù chung đồng ý như lời sách Mao thì :

— ĐỒNG CỪU ĐỊCH KHẢI.

Có nghĩa là cùng nhất trí nỗ lực để kháng cự địch quân xâm lược cương lăm hại chung đất nước và quyền sống của các chúng tộc bao cùng ở trong một giang san, xã tắc.

Như vậy, dù thấy chánh sách khôn ngoan của nhà Trần thật là kỳ diệu mà lại cao cả. Chẳng hơn người Mỹ bây giờ giúp Việt nam cánh giặc mà cứ gánh cám cáu, để cho thiên hạ biết «chác chan» rằng mình là có công cố tài điều binh khiển tướng mà đánh chăng... hơn ai cả !

Với mô hôi và nước mắt ba má, con chắc con sẽ đỗ đạt, sẽ thành danh, sẽ ủ hiếu cùng dân, đền công lao ba mẹ nếu con ở lại. Phần thưởng quí giá đó là kết hợp của toàn bằng công lao ba má và một phần cố gắng của con. Thế hưng sẽ con ra đi, nếu hàng trăm hàng gần trai trẻ khác cũng ra đi thì phần thưởng kết tụ bằng hàng trăm ngàn con tim và khối óc đó sẽ to lớn hơn nhiều ba má ơi.

Nó là độc lập là tự do là muốn đi đâu thì đi, là muốn làm gì thì làm, là khôi phục hay loạn, là khôi sự bị giết chóc vì hiếp dáp vô cớ, là khôi phải nhìn thấy bóng dáng một ngoại nhân nào trên đất nước mình và là đồ thứ nữa.

Ba má chỉ mất cố mình con nhưng đổi lại ba má sẽ chung vướng cái vinh quang khôn cùng mà trong đó con đã góp một phần lao công. Ba má sẽ được tự do về lăng thăm lại bờ mồ mả trên đồi ba cả vì từng cùng con chạy đi mua thịt bò lần một con bò bị sét cảnh chết. Má sẽ có dịp bơi xuống ra mé vàm hư cố lần má phải chạy tất tả đi kiếm con... nhiều nửa má ơi.

Con hiểu là đôi con bất đắc gian lao khi con ra khỏi hàn ra khỏi sự áp yêu chế thống của ba má nhưng con tin là con đã sức chịu đựng. Những người đi trước con đã chịu nổi hi không lý gì con lại không chịu được.

Vì lẽ con nhớ lắm ba mẹ lên đây đi kiếm việc làm hoài không được ba má đã từng an ủi bảo rằng : «Lo gì trời sanh voi sanh cỏ và cuối cùng ba má vẫn nuôi con được tới ngày ấy. Chuyện đi nữa con vẫn nọi dung cũng chẳng khác mấy với huyền tích làng của ba má ?

Khác chăng chỉ là hồi đó ba má đeo theo con, ba sanh mạng lúng lên đường và bây giờ con ra đi một mình. Ba má không cùng con đi nữa nhưng thay vào đó con có những thăng bổng, những đứng vững vàng với con, những con tim và khối óc đại hội như con. Chúng nó chẳng khác gì hai đứa đầu bạ, lại nó đi hàng trăm hàng gần sự trước và hàng trăm hàng ngàn đứa sau con nữa. Đoàn ứng sẽ lớn chông gai nhưng không nhiều đau khổ, làm chết chóc nhưng để mong vẻ một ngày mai không còn chết chóc nữa. Con đi và con mong ba má cũng hiểu như vậy...

Trung trường như mình có thể khóc được khi mẹ đón lấy xác đứa Trung chôn cơm thứ nhì. Trung an thật lẻ để trách tới nước mắt, trách để lộ cho ba má biết trước ý định của mình và Trung đọc chiến bát nhanh cùng không kém khi bữa cơm đã xong.

Đó là bữa cơm cuối cùng của Trung với cha mẹ : lé thơ Trung để lại cho ba má được viết thư đi tới hòm đó. Trung ngồi với những đồng chí và với giấc mơ chiến thắng.

xXx

Trung ngồi trên chông tre. Chung quanh Trung cảnh vật thật quang vắng. Mọi người đều đi sinh hoạt đâu đâu, chung quanh Trung giờ cây chỉ còn vên vên có 4 người : Trung, Kiệt, Lịch và hai chú giám sát nhỏ mà Trung và các bạn được gởi tạm trú từ tối hôm qua. Người anh hai con của Lịch, mọi người kêu là anh ba hay chú ba, người đã hướng dẫn bọn Trung cuối con đường từ Saigon đến đây cùng đi đầu mấy.

Trung nhớ lại mọi việc xảy ra như một con mộng : từng khuôn mặt những người thân, những Anh, những ba, những má Trung suốt đêm rồi không ngừng xuất hiện trong đầu. Giờ đây tại Saigon chắc hẳn ba má Trung và ba má Kiệt nếu không đang ngồi ủ rũ thì cũng đang lo lắng từng giờ từng phút không biết đứa con yêu của mình hiện thời thế nào. Khuôn mặt người mẹ. Ôi biết bao nhiêu ân tình đã nuôi nấng đã ấp ủ Trung từ bấy lâu nay giờ cây chắc phải còn nhớ con buồn gặp vạn lần so với những khi Trung nghịch ngợm phá phách khiến bà cau mày.

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM

(Số 806)

HUYẾT LỆ

PHANCHÂU KIM HUÊ

Lỏ lòng nước đụt bụi trong
Trăm năm để một tấm lòng từ đây

tưởng chừng như muốn ngộp thở.

Bạch Lan nói :

— Phải đó mình, mỗi tuần tôi và ông đi ra đồng quê như vầy thì thú biết mấy.

Vĩnh Bằng cho Bạch Lan, vui lòng :

— Nếu tôi có thể gặp mỗi tuần tôi đi chơi với cô đó ba lần cũng được chớ đừng nói chỉ một lần.

Bạch Lan tưởng Vĩnh Bằng nói thật nên sung sướng vô cùng. Nàng nghĩ Vĩnh Bằng muốn đi chơi với mình luôn nhưng vì không có thì giờ.

Bạch Lan nói :

— Mình ghé ở đường Cao Thắng một rồi hãy đi.

Vĩnh Bằng hỏi :

— Chi vậy cô ?

Bạch Lan đáp :

— Có chỗ nầy bán thịt bò vô viên ngoài lắm, mình ăn rồi hãy đi nhà ông.

Vĩnh Bằng mỉm cười :

— Người ta nhậu, người ta mới thích thịt bò viên, còn cô không nhậu mà cũng thích nữa.

Bạch Lan tỉ cảm lên vai Vĩnh Bằng lúc nào nàng không ý thức được, đáp :

— Ăn nó ngon lắm, không nhậu cũng ăn được chớ bộ đành riêng mấy người nhậu sao ông.

Vĩnh Bằng :

— Mấy người nhận rượu, người ta hay mua bò viên để vừa ăn vừa uống rượu.

Tôi có biết một chỗ bán bò viên ngoài City Mai, không phải chỉ bán có bò viên mà còn bán đa bò nấu nhừ, người ta hay đến ăn lắm.

Bạch Lan :

— Vậy hôm nào ông đưa tôi đến ăn thử cho biết. Tôi chưa ăn đa bò bao giờ.

Vĩnh Bằng :

— Nhưng bây giờ hãy đừng thử nơi đường Cao Thắng, chỗ đó quen biết. Sau nầy hãy đến chỗ tôi biết chẳng muốn chi cả. Cô đồng ý ?

Bạch Lan gật đầu và lúc bấy giờ nàng mới ý thức được nàng đang tỉ cảm lên vai Vĩnh Bằng song nàng cứ để vậy vì nàng cảm thấy một sự rung động nhẹ nhàng :

— Ông tính sao tôi nghe vậy.

Trong lúc hai người trò chuyện một thiếu phụ ăn mặc sang trọng đang lái xe chạy theo sau, nhìn cả hai với đôi mắt hờn ghen và thì thầm bằng giọng cảm tức :

— Tưởng sao chớ tránh mặt mình hoài để theo con... ai nầy đây hả.

Được rồi, mình không hưởng được thì mình cho điều đông cho biết tay mình.

Thiếu phụ không ai khác hơn Tôn Nữ Quỳnh Dao, vợ Trọng Tâm.

Vợ Trọng Tâm chiều nay tính đến nhà Vĩnh Bằng, biếu ít món ăn nàng mua ở La Pagode nên nàng đi hơi sớm, sợ trời mưa.

Nàng đi sớm vì nàng còn tính ghé ở Ngã Sáu Chợ Lớn lựa mua vài con cua biển người ta nướng sẵn để Vĩnh Bằng nhậu chơi.

Quỳnh Dao không ngờ trên đường đi, nàng gặp Vĩnh Bằng đang chở một thiếu nữ trẻ đẹp và xem cách thiếu nữ bám ấu yếm quá, nàng đoán chắn đó là... tình nhân của Vĩnh Bằng.

Vì Bạch Lan nơm còn trẻ lắm, tuy vào tuổi hồ mươi song có người gặp bằng, tưởng vững vững ngoài hai mươi thôi. Và vợ Trọng Tâm rũng nghĩ vậy nên nàng ghen tức, nàng cho rằng nàng... già nên Vĩnh Bằng... chê.

Và một khi thấy mình kém ưu thế trong trường hình thì chỉ còn có cách là trả thù.

Quỳnh Dao suy tính cách trả thù nào cho thật thâm độc nàng mới thỏa mãn.

Bạch Lan và Vĩnh Bằng vô tình chẳng hay biết chi cả, tiếp tục cuộc đi chơi.

Vĩnh Bằng chở Bạch Lan ra Phú Lâm, tìm một bờ vắng đường ngồi bên nhau.

Đến giờ phút nầy Vĩnh Bằng mới thấy mình chịu ý Bạch Lan đi chơi thế nầy hơi lạ.

Đã muốn ngăn chặn tình cảm của Bạch Lan mà đi chơi như đôi tình nhân thế nầy thì chẳng khác xúi Bạch Lan đi sâu vào con đường tình ái.

Vĩnh Bằng cảm thấy mình sai lầm khi chịu theo Bạch Lan đi chơi thế nầy.

Và Vĩnh Bằng chợt nhớ Lin Tchang từng đọc câu thơ : người đời bao lần lỗi... và khi lầm lỗi song mới biết mình lầm lỗi thành thử ta người ôi chẳng ai tránh được lầm lỗi, chỉ nhiều hay ít thôi.

Vĩnh Bằng muốn nói với Bạch Lan quay về nhưng không nỡ vì tình mật Bạch Lan trao mình một cách trụ mến như tất cả tình thương không còn hứa lại, trao cả về Vĩnh Bằng.

Vĩnh Bằng cảm thấy mình quá yếu đuối, hưng vẫn không thắng lướt yếu đuối được.

Vĩnh Bằng ngồi lặng thinh làm Bạch Lan ngạc nhiên hỏi giọng dây lo âu.

— Sao ông có vẻ buồn quá vậy ?

Vĩnh Bằng quay sang, bốn mắt gặp nhau khiến Vĩnh Bằng cảm thấy lòng xao xuyến. Vĩnh Bằng cường chẳng như mình ngộp thở trong đôi mắt ấy :

— Tự dưng chẳng hiểu sao tôi lại buồn quá, tôi tưởng như không có lúc nào buồn bằng.

Bạch Lan vịn tay Vĩnh Bằng :

— Ông nghĩ chi mà buồn ?

Vĩnh Bằng khẽ lắc đầu :

— Tự dưng buồn chớ tôi chẳng nghĩ chi cả cả. Tôi có thói quen như vậy.

Bạch Lan dượm vẻ buồn xo :

— Ông buồn sao cũ thăm nào quá. Tôi muốn khóc được vậy đó ông.

Vĩnh Bằng :

— Lần lần buồn một lần có thể chi đâu cô. Buồn hoài mỗi ngày mới... chết chớ.

Bạch Lan lay nhẹ tay Vĩnh Bằng :

— Bây giờ ông vẫn vui lên một chút đi! Ông buồn, ông sẽ bịnh chớ mà coi nhà ông.

Vĩnh Bằng nhìn sâu vào mắt Bạch Lan, tưởng chừng như mình chưa bao giờ nhìn thấy vậy.

Bạch Lan hướng trọn vẻ tình cảm về mình thế nầy mình phải sao cây ?... Vĩnh Bằng tự hỏi và thấy mình đang ở vào một tình trạng khó xử.

(MAI TIẾP)

CHUYỆN DÀI XÃ HỘI TÌNH CẢM

nhong trăm...

NGƯỜI VIỆT PHẠM TỬ ANH

— 6 —

Chỉ muốn có mình lên và chỉ thích đám dân tộc thấp xuống. Con muốn hỏi lu e lại tính quốc xã Đức giết hàng loạt người mang bản máu Do Thái Nhưng bao đã ở thật lâm lắc đó để ấy người Đức đến chỗ bại trận Cho liên tưởng đến điều đó, con liên tưởng đến những khó sở dân Pháp phải chịu trong thời kỳ Đức chiếm đóng và con cũng liên tưởng lên sự có mặt của người Pháp trên nước mình bây giờ cũng trong tư cách những người đi chiếm đóng Con thấy ông Pháp đã không thể lấy lại xứ sở bằng De Gaulle là chẳng được coi là người giải phóng Ba Lê dầu cho có sự giúp đỡ tích cực của Mỹ nếu Pháp không biết tự mình đứng lên chống trọng sự kháng.

Con không quên rằng chính những tổ chức kháng chiến Pháp đã hoạt động bí bức trong không tối giúp đỡ nhiều cho những trận xung kích tiến phương Anh Mỹ hoạt động mạnh mẽ được nhiều hơn nữa. Con không quên những dân dại hắc không lỗi của Đức, không lành lửa được những sự dân thiết giấy, Đức thì bắn đã không có ngày 6-6

Thế nhưng tất cả chiến thắng đó đều không có nếu không có bàn tay của kháng chiến Pháp. Con ai biết rõ nước Pháp bằng người Pháp cũng như con ai biết rõ nước mình hơn dân mình nữa phải không mẹ ? Người Pháp biết rằng Đức phải thua họ trên nước họ là vì họ đã dùng sức mạnh hơn địa mình nữa phải không mẹ ? Người Pháp biết rằng Đức phải thua họ trên nước họ là vì họ đã dùng sức mạnh hơn với sức mạnh. Họ tất cũng hiểu rằng họ có còn ở đây lâu nữa nếu dân mình không dùng sức mạnh đối thắng với họ.

Mẹ ơi. Ba ơi. Ba mẹ nhớ cho rằng dân Thổ thì có đa mắc thôi mà đã gây tai trong không biết bao hiểu che dấu nước mình. Ở cây tay nó có cả mẹ bay và tăng hệ giấp và lấy dù sống đạn. Đạo mắc thì có thể chết cũng người chưng sống đạn có thể quét hàng loạt. Nhanh lắm chỉ mất giây công hồ cũng Thổ chỉ giết được một người với với cái mắc nhưng hỉ nhớp mắt là sống tay có thể ha cả chục người rồi.

Chẳng lẽ mình có vẻ đưa lắm chịu hết... vậy sao ? Chẳng lẽ mình gục mặt cho tây nó đè nó đánh nó đạp rồi nó giết mình mất sao ?

Má có lần đã nói :

— Tao với ba mầy lên mà là để chạy loạn.

Chạy loạn là chạy cái gì nếu không hỏi chạy cái chết vô cớ do những người nhà vô cớ giết mình ? Hay là chạy trước những cảnh hiếp chốc vừa đã mau vừa tàn bạo do những thân xác đen đúi lo lắng chạy thêm khắt bắt thân ho tới làng mình ? Tất nhiên ba má cả chạy được và mình đang sống tạm yên. Nhưng con nhớ những người khác.

Những người còn lại dưới đó thì sao. Con không dám nói là có con thì sẽ ngăn được những tác tệ đó nhưng thật không có lý do gì khi tất cả những kẻ cùng trang lứa con đã ra đi để cố ngăn những cảnh đó tới điểm mà con lại ngồi đây.

Con hiểu hoài bão của ba má. Con biết ba má muốn con làm gì. Con cũng hiểu bổn phận của con đối với ba má nhưng khó thay con cũng hiểu bổn phận của con đối với đất nước đối với dân tộc nầy.

Ra đi thì con khó trả lời với ba má nhưng con không đi thì con ăn làm sao nói làm sao với đất nước, với nòi giống, với những người đã từng đổ máu để giữ vững mảnh đất nầy, với những người xa lạ cùng lứa tuổi, với con, với châu và với lịch sử... Con đã từng mơ những giấc mơ chiến thắng. Có không phải là một ảo vọng.

Dân tộc mình những người sanh trước mình đã từng mơ và từng chiến thắng như vậy. Còn gì đáng sợ hơn giấc Tàu. Chỉ mà tô tiết mình đã thắng được chăng. Hai trăm năm quan viên chính Pháp bắt quê cũng chỉ mạnh bằng 20 vạn quân Thanh. Ba mẹ hãy cũng đồng ý với con điều đó.

Với mô hôi và nước mắt ba má, con chắc con sẽ đỗ đạt, sẽ thành danh, sẽ ủ hiếu cùng dân, đền công lao ba mẹ nếu con ở lại. Phần thưởng quí giá đó là kết hợp của toàn bằng công lao ba má và một phần cố gắng của con. Thế hưng sẽ con ra đi, nếu hàng trăm hàng gần trai trẻ khác cũng ra đi thì phần thưởng kết tụ bằng hàng trăm ngàn con tim và khối óc đó sẽ to lớn hơn nhiều ba má ơi.

Nó là độc lập là tự do là muốn đi đâu thì đi, là muốn làm gì thì làm, là khôi phục hay loạn, là khôi sự bị giết chóc vì hiếp dáp vô cớ, là khôi phải nhìn thấy bóng dáng một ngoại nhân nào trên đất nước mình và là đồ thứ nữa.

Ba má chỉ mất cố mình con nhưng đổi lại ba má sẽ chung vướng cái vinh quang khôn cùng mà trong đó con đã góp một phần lao công. Ba má sẽ được tự do về lăng thăm lại bờ mồ mả trên đồi ba cả vì từng cùng con chạy đi mua thịt bò lần một con bò bị sét cảnh chết. Má sẽ có dịp bơi xuống ra mé vàm hư cố lần má phải chạy tất tả đi kiếm con... nhiều nửa má ơi.

Con hiểu là đôi con bất đắc gian lao khi con ra khỏi hàn ra khỏi sự áp yêu chế thống của ba má nhưng con tin là con đã sức chịu đựng. Những người đi trước con đã chịu nổi hi không lý gì con lại không chịu được.

Vì lẽ con nhớ lắm ba mẹ lên đây đi kiếm việc làm hoài không được ba má đã từng an ủi bảo rằng : «Lo gì trời sanh voi sanh cỏ và cuối cùng ba má vẫn nuôi con được tới ngày ấy. Chuyện đi nữa con vẫn nọi dung cũng chẳng khác mấy với huyền tích làng của ba má ?

Khác chăng chỉ là hồi đó ba má đeo theo con, ba sanh mạng lúng lên đường và bây giờ con ra đi một mình. Ba má không cùng con đi nữa nhưng thay vào đó con có những thăng bổng, những đứng vững vàng với con, những con tim và khối óc đại hội như con. Chúng nó chẳng khác gì hai đứa đầu bạ, lại nó đi hàng trăm hàng gần sự trước và hàng trăm hàng ngàn đứa sau con nữa. Đoàn ứng sẽ lớn chông gai nhưng không nhiều đau khổ, làm chết chóc nhưng để mong vẻ một ngày mai không còn chết chóc nữa. Con đi và con mong ba má cũng hiểu như vậy...

Trung trường như mình có thể khóc được khi mẹ đón lấy xác đứa Trung chôn cơm thứ nhì. Trung an thật lẻ để trách tới nước mắt, trách để lộ cho ba má biết trước ý định của mình và Trung đọc chiến bát nhanh cùng không kém khi bữa cơm đã xong.

Đó là bữa cơm cuối cùng của Trung với cha mẹ : lé thơ Trung để lại cho ba má được viết thư đi tới hòm đó. Trung ngồi với những đồng chí và với giấc mơ chiến thắng.

xXx

Trung ngồi trên chông tre. Chung quanh Trung cảnh vật thật quang vắng. Mọi người đều đi sinh hoạt đâu đâu, chung quanh Trung giờ cây chỉ còn vên vên có 4 người : Trung, Kiệt, Lịch và hai chú giám sát nhỏ mà Trung và các bạn được gởi tạm trú từ tối hôm qua. Người anh hai con của Lịch, mọi người kêu là anh ba hay chú ba, người đã hướng dẫn bọn Trung cuối con đường từ Saigon đến đây cùng đi đầu mấy.

Trung nhớ lại mọi việc xảy ra như một con mộng : từng khuôn mặt những người thân, những Anh, những ba, những má Trung suốt đêm rồi không ngừng xuất hiện trong đầu. Giờ đây tại Saigon chắc hẳn ba má Trung và ba má Kiệt nếu không đang ngồi ủ rũ thì cũng đang lo lắng từng giờ từng phút không biết đứa con yêu của mình hiện thời thế nào. Khuôn mặt người mẹ. Ôi biết bao nhiêu ân tình đã nuôi nấng đã ấp ủ Trung từ bấy lâu nay giờ cây chắc phải còn nhớ con buồn gặp vạn lần so với những khi Trung nghịch ngợm phá phách khiến bà cau mày.

(Còn tiếp)

THIÊN HẠ ĐÀM

— RÀNG, Chiến Binh Kiêm kể lể 8 vụ đã đưa làm 12 xuất phát lang trong và Hội đồng Đô thành hàng nghình quả mong, thấy nếu có người không quên nhắc lại câu khẩu hiệu « Dân gặp dân hướng » khu là đã phụ bạc... gấp dân.

— RÀNG, nghe nói đến « Dân gặp dân hướng » có kẻ cũng không quên bắt nhẽ lại những khoản « Chi tiêu » của ông Nhà nước mà riêng việc « Dân gặp » ... cho Hạ viện sắt chơi đó, để tìm coi rồi thằng đân sẽ được hưởng những gì ?

— RÀNG, chẳng biết các ông bà DB. ta, mỗi phiên họp, có nghĩ lại được bao lâu và một giờ rồi không mà bên qua, đến mà cả bàn qua, nên trong Nghị-quyết 459 triệu 725 ngàn đồng có khoản dự chi mua bàn ghế 5 triệu 875 ngàn đồng, 6 triệu 970 ngàn mua máy mác (?), 8 triệu 650 ngàn sửa nơi hoi xe gắn (?) và đặt bitt là cũ không dự chi 100 ngàn để mua đựng cọ thế thôi.

— RÀNG, được biết « la viên cũng chịu chơi » thế thôi, thằng « Dân gặp » biết khoái, nghỉ chắc là DB. Phi Long đang có ý định tổ chức đội bóng trên « Cà gai Bình Định » hoặc đã ra quốc với Phụ nữ Cái Vồn. DB Cựu Sĩu Long An sẽ « phỏng mô » đoàn Quốc vụ để đi biểu diễn làm quảng cáo cho DB và nhân dịp cô đựng tranh cử tới đây ?

— RÀNG, chẳng thấy « la viên cũng chịu chơi » thế thôi, thằng « Dân gặp » biết khoái, nghỉ chắc là DB. Phi Long đang có ý định tổ chức đội bóng trên « Cà gai Bình Định » hoặc đã ra quốc với Phụ nữ Cái Vồn. DB Cựu Sĩu Long An sẽ « phỏng mô » đoàn Quốc vụ để đi biểu diễn làm quảng cáo cho DB và nhân dịp cô đựng tranh cử tới đây ?

— RÀNG, chẳng thấy « la viên Chủ tịch Nguyễn bá Lương » thăm thằng Tổng thống Nguyễn văn Thiệu lâu lắc rồi đó... mà « cả thằng nọa » rất là quan tâm cũng ngẩn ngơ! nên dự chi mua đựng cọ thế thôi để tập dượt ? Thôi xin con cọ mà đương nghỉ đã quá đành dự thi trận cầu quốc tế nào đó cũng... « đã gian » nên bà Tủ phế đến phải nghiệp. Ít ra cũng có thằng.

— RÀNG, vậy thì HV sẩm đựng cọ thế thôi để làm gì ? Khi mà các DB ngày nay đều cô... sống, ai đâm đựng đến sợi lông của qui ông bà đâu bằng tập nghề để phòng thân. Cái mà thằng bên ty đã bỉ (hai), thì mà bưng ý thì các cha tức lắm đã xét tới đành tro... bên bỏ.

— RÀNG, bằng cớ là nó DB có bên đánh « Nhịn Tet » mà mất đây nghề đến sự « Bỏ bịt đăng » Ninh thuận— Trời ! Nhẽ trên qué Sương của Đăng Chí tên mà làm bậy—nên là « Nhịn Tet » cũng không nhịn, là đã nhơn hành Chủ tịch UB lâu đựng xá bỏ mà đề nghị : Bán bỏ 6 con rùa xanh đó !

— RÀNG, có lẽ vì qui ông bà DB chán bên bỏ qué, nên mới đây Nghị « Muối Saigon » mới có đựng y gửi đến cụ Lương một viên « lẹo đồng » để đánh « bán bỏ » chơi và đương như tán đồng cái tính chán « vô ích đạo » nây nên mới rồi Thiếu Tá Bắc sĩ Lương cũng có theo lựu đan đến HV và đã nghỉ « bán bỏ » thêm 6 tay tổ thêm những nên chớ gì.

— RÀNG, ai cũng biết là Bác sĩ Lương đến HV, là để đặt thành « BÀI TRỪ THAM NHŨNG » mà mong được đặt điền Thằng Thống, nghĩa là không có ý đã gây cho Chủ tịch Lương, nhưng chẳng đư luận thì hỏi « Sự nghiệp cũ Thiếu Tá Lương mang lựu đan đến thì mà đầu có đâm 100 ngàn đồng đựng cọ thế thôi ? cụ Lương cũng muốn... để ra cây.

— RÀNG, khi mà Lương xây phải gặp Lương kia, trong trường hợp đó, xác nhân mà bỏ qua giá Bức Hiệp đàm nói : « Đồng ý đồng ý »... Bởi vì khi nghe bà « Nhìn Ta » đòi bán bỏ qui Rùa Xanh thì cụ Lương đã nghĩ là sẽ đồng ý đã đã nghĩ « xá » mình một phát rồi.

— RÀNG, Mấy giờ đến Thiếu tá Bác sĩ Lương đến « bán bỏ » bạn tham nhũng nữa. Trời ơi ! Cụ Lương mà có biết cái tham nhũng nó làm sao đến (?) mà đến đồng ý Bỏ ngày cho nên, cái hôm mà Thiếu tá Lương đến HV, thì cụ Lương nghĩ, cụ Lương sẽ 100 ngàn chạy xuống « Gian Sport » để hát mua... một bộ đồ Giáp, ông Đậu ở! « Gian Sport » đầu có lành thiếu thốn đã nữa.

Chia Buồn

Chúng em rất xốc động khi hay tin :

Bác PHẠM.THỊ-VÊ

Hưởng thọ 57 tuổi

Tử trần ngày 13 tháng 11 năm Canh Tuất. Trước tin hết sức đau đớn này, chúng em thành thật chia buồn cùng các anh chị, và tang quyến cầu chúc hương hồn Bác được sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

Gia đình PHẠM-KHẮC-QUYỆT

Nhắn Tin

PHAN THỊ NỞ con vợ gặp Ba đau nặng. Mẹ PHAN THỊ LIÊN Long An

Bán HAY CHO THUÊ

— 1 garage sửa xe hơi đang thông thách, gần chợ vàng Saigon, gần sinh, rộng rãi có điện 3 giây, nước —Điện Thoại—tọng gần 2000 thước vuông — Cả thả làm kho hàng.

— 2 căn nhà khu an ninh tọng giá giá 1 triệu rưỡi — Do ; số 135 Hàm Nghi Saigon.

XỔ Thuốc Xổ « Nhành Mai »

Xổ đơm đặc, phân nông nhiệt, lại kim sổ trị bón. Sau khi xổ rất khỏe khoắn. Các tiện thuốc Bắc đều có bán.

KNBYT số 535 ngày 20-11-63

TRONG CÁC CƠ QUAN CỦA CHÁNH PHỦ

Cản chận đứng sự lạm phát nhân sô

Tổng số lương bổng năm 1970 lên đến 129 tỉ 700 sánh với 78 tỉ năm 1968

SAIGON (T.L).— Nghị sĩ Trần hữu Phương đã có nhận xét riêng biệt về phân dự chi của Ngân sách Quốc gia 1970 như sau :

— Tổng số dự chi đã tăng từ 145 tỉ cho niên khóa 1969 lên đến 200 tỉ (số thực sự gồm cả kinh phí do Viện trợ Mỹ đài thọ), với sự gia tăng là 55 tỉ, hơn 38%. Sự kiện trên đây chứng tỏ có một biến chuyển bất bình thường !

Cản chận đứng lạm phát nhân sô

Nghị sĩ Trần hữu Phương nhận thấy việc cấp bách là phải duyệt xét lại sự gia tăng liên tục nhân sô trong các cơ quan và phải có một quyết định can đảm là chận đứng sự lạm phát nhân số mới tránh cho tình trạng ngân sách mỗi ngày khó khăn hơn.

Trong niên khóa chiếu ngày 11-12, tới cuộc, các nghị sĩ đã minh danh đầu phiếu chấp thuận dự luật « Ân Hành bổng tu chỉnh ngân sách quốc gia tài khóa 1970 » với 22 thăm, C» 7 thăm chống và 2 thăm không ý kiến.

Ngoài sự gia tăng ở ít các kinh phí. Hành phạp thiếu bảo một chương trình giảm chi.

Bành trướng không ngừng các cơ quan

Nghị sĩ Trần hữu Phương đã nêu lên hậu quả của sự bành trướng không ngừng các cơ quan.

Và hậu quả của sự lạm phát và nhân số của các cơ quan đó là tổng số lương bổng gia tăng kinh khủng :

73,0 tỉ năm 1968,
104,3 tỉ năm 1969,
129,7 tỉ năm 1970 (chưa tăng lương 6,5 tỉ).
138,4 tỉ năm 1971 (chưa tăng lương hơn 25 tỉ).

Thêm 1 cái « Không » nữa

Tổng Thống cũng lập lại 4 điều « không » « » Tổng Thống là : Không trung lập, không Liên Hiệp, không chia chác đất cho CS, không chấp nhận sửa đổi Hiến Pháp, Và nhấn « không » chớ nàm mà Tổng Thống nói là : « Tôi không làm làm Tổng Thống. Đã không có lợi gì lại bực dọc thêm, chưng đã bước vào con đường này tôi phải làm trọn.

Ai thích Liên Hiệp ?

Ngoài ra, trong khi nói chuyện với đám đông, đến nhân lành bằng khoản ruộng đất, Tổng Thống nói :

Nếu nhân dân thích Liên Hiệp, thích Trung lập, để rồi mất nước, mất đầu thì kỳ bầu cử tới tôi bầu cho những người chủ trương như vậy.

Còn tôi, tôi xác nhận : Hãy bước qua xác của tôi nếu ai bước tôi bán rẻ đất nước nầy.

Cũng đi với Tổng Thống còn có các vị tướng lãnh. Trong dịp nầy, Tướng Ngô quang Trưởng Tư Lịnh Quân khu 4 đã tiết lộ cho báo chí biết : Một chiến dịch mới được mệnh danh là chiến dịch đồng khởi được đây mạnh ở miền Tây với một chiến thuật hành quân mới chưa từng áp dụng ở VN. Nhờ đó đã bắt và giết được một số cán bộ cao cấp CS. Trong đó có 2 đại tá trích báo VC ở Quân Khu II của VC.

Tiếp theo W trang 1

Phía bên kia, người ta cũng vội và kêu lên : « Xin đừng nghe lời họ. Họ lường gạt dư luận đó. Họ nói hòa nhưng thật ra họ chuẩn bị chiến. Chỉ có phía chúng tôi mới có thiện chí hòa bình thật sự. Nay đây là bằng cớ : chúng tôi đã nghị ngừng bắn... nhưng Mỹ chịu rút quân vô điều kiện vào ngày 30-6-71 và nếu chính quyền Saigon loại trừ ông Thiệu, Kỳ, Khiêm để chấp nhận liên hiệp ».

Cuộc họp báo của Tổng thống Nixon ngày thứ năm 10-12-70 vừa qua chỉ là màn chót của một diễn tiến khá dài nhằm thuyết bị dư luận Thế giới và dư luận quốc nội Hoa Kỳ.

Sự chuẩn bị dư luận đó nhằm vào hai lập luận chính yếu : 1) tỏ cáo Bắc Việt là vô nhân đạo, là lạc hậu, thoái hóa, trong việc đối xử tù binh Mỹ; 2) và tỏ cáo Bắc Việt cũng M.T.G.P. đã bác bỏ đề nghị hưu chiến kéo dài của Mỹ.

Sau khi tỏ cáo như vậy, ông Nixon thả luôn trái bom quyết liệt : « Số oanh tạc trở lại Bắc Việt... nếu cần ». Đồng thời Mỹ sẽ tiếp tục các chuyến bay trinh sát và sẽ trả đũa nếu bị tấn công.

Phía bên kia đối phó như thế nào trước những chuẩn bị của Mỹ ?

Lẽ tự nhiên họ phải hiểt Mỹ đang dọn đường. Họ sẽ đặt ra hai giả thuyết : 1) Hoặc Mỹ sẽ đánh mạnh thật, bằng cách tái oanh tạc hay đổ bộ Bắc Việt. — 2) Hoặc Mỹ chỉ dọa giả mà không dám làm thật, nghĩa là Mỹ rung cây nhát khỉ, tạo áp lực để ép buộc Bắc Việt phải nhượng bộ.

Bất luận giả thuyết nào đúng thì Bắc Việt cũng phải có phản ứng. Tốt hơn hết là đề phòng, vì cần tắc vô ưu.

Phía bên kia đề phòng cách nào ?

Trên mặt trận dư luận, họ phản công bằng cách tỏ cáo lại Mỹ và vạch ra « âm mưu lừa gạt dư luận ». Họ cũng phải tỏ ra có « thiện chí hòa bình », bởi vậy nên đã đề nghị ngừng bắn. Đề rồi khi Mỹ đánh lớn thì có đề kêu lên rằng Mỹ lấy thịt đề ngoài.

Trên mặt trận quân sự cụ thể, họ chuẩn bị chiến dấu.

Một ngày trước cuộc họp báo của ông Nixon, Hànội đã công bố một tuyên ngôn quan trọng của Ủy Ban Trung Ương Đảng Lao Động.

Tuyên ngôn này cũng như mệnh lệnh của Bộ Tổng Tư Lệnh quân đội Bắc Việt, ra lệnh cho quân dân miền Bắc vỗ trang và chờ Mỹ đến mà đánh.

Song tuyên ngôn đó còn một điểm đáng chú ý là nó nhắn mạnh rằng Bắc Việt là một phần của Thế giới Xã hội chủ nghĩa (tức Cộng sản). Điều nầy cũng như Hànội nói rằng nếu Mỹ đánh họ tức là đánh vào khối Cộng sản vậy.

Chỉ một câu đó cũng đủ cho thấy tình thế rất gay go. Vì Bắc Việt sẵn là Mỹ sẵp đánh vào miền Bắc.

Bầu không khí quả là căng thẳng... trước bão tố.

Chưa biết Mỹ đưa giả hay làm thật, nhưng chắc chắn là từ nay cho đến Tết Nguyên Đán, cuộc diện V.N sẽ không thiếu gì những hiến sô chớp nhoáng đảo nhoàng.

V.L.Q.

Hãng Pháp lớn cần

tuyển dụng Thảo chương viên kiêm Điện toán viên IBM — An bài 360/20 đã điện, Phải có đủ điều kiện như sau :—

— khối tính tăng quản định
— biết rành ngôn ngữ RPG đã điện
— có nhiều kinh nghiệm

Xin biên thư gởi A. I. P. (406) số 41, đường Mạc đĩnh Chi — Saigon xin chuyên gian.

Quản-nhiệm : NGUYỄN-KIM-LƯỢNG

Ngân phiếu xin đề : TRẦN-TẤN-QUỐC

In tại nhà in : THẮN CHUNG

Dành riêng cho ĐUỐC NHÀ NAM

4, đường Nguyễn-văn-Thinh -:- Saigon

Tiếp theo M trang 1

và Minh mạng Saigon, sinh viên họ sinh lên tiếng kêu gọi toàn thể mọi người phải gấp rút có hành động thích đáng để bảo vệ sinh mạng và sài sẩu chính mình, cũng như quyền liệt chống lại những phần tử nhẫn danh đồng sinh để tác sẩi đồng bào ta.

Học sinh bị Cảnh sát bắt

Trưa hôm qua (11-12) một học sinh 15 tuổi đã bị Cảnh sát bắt giữ trước đường tự xử Trần hữu sinh viên đồng trường.

SVHS cho rằng việc vô cớ bắt giữ học sinh Phan A nói trên cũng nằm trong chính sách đàn áp của chính quyền.

Ngoài việc cực lực phản đối đàn áp biểu tình SVHS cần liên tiếng ở các nhân viên công lực đã đùng quân tiến chứa hơi độc bắn vào đám đông tại Đại học xá Minh Mạng đêm thứ năm (10-12) vừa qua «hoi độc» đã gây phản ứng trên đa những người bị trúng phải. Mặt khác, ngày 8 SVHS cũng đã nêu một «phi» đến hoi độc và sau nầy thời gian đài, cảnh sát lại cũng vô khi cũ đối với SVHS.

Sẽ hành động quyết liệt

Sau 10 giờ rưỡi ngày mai (13-12) là đúng 48 tiếng ngày thực và bắt bạo động, tập thể sinh viên cho biết sẽ có những hành động quyết liệt hơn. Các biện pháp đang được Tổng hội sinh viên và Hội đồng đại diện sinh viên nghiên cứu.

Sinh Viên tuyệt thực được ủng hộ

Mười nam nữ sinh viên khởi đầu cuộc tuyệt thực để ủng hộ các SV 20 người. Trong khi các SVHS khác tùng nhóm đến thăm hỏi và hứa hẹn sẽ đấy mạnh « phong trào tuyệt thực » « bạo động.

Và 5 giờ chiều hôm qua (11-12) có 7 người đại diện bọn hàng chợ Bến Thành tới trở chuyện với các sinh viên tuyệt thực. Rồi 9 và 10 giờ đêm, liên tiếp hai phái đoàn của Hội đồng đại diện sinh viên cùng Phong trào phụ nữ đài quyền đến Đại học Sư Phạm bày tỏ sự ủng hộ đối với sinh viên.

Sáng nay, trong 10 phút phản hai mươi sinh viên tham dự cuộc tuyệt thực, luật sư Nguyễn Long lên tiếng là sẽ can thiệp với chính quyền, bằng đủ mọi cách để trợ tử do cho sinh viên cần bị cảm giác.

Tiếp theo G trang 1

Ông Harriman, một nhà ngoại giao nổi tiếng của Mỹ, đã có lần làm trưởng phái đoàn Mỹ tại cuộc hòa đàm Paris nhận định rằng :

« Chương trình Viện trợ của Hoa kỳ cho các nước hậu tiến, là một quy là chương trình VIỆN TRỢ CỦA HOA KỲ CHO HOA KỲ».

Câu nói rất ngắn mà đầy đủ ý nghĩa, không biết các « ông giàu » và « ông nghèo » V.N đang nằm mơ giữa ban ngày có chịu thức tỉnh chưa ?

Nếu các « ông nhà giàu » V.N con muốn làm giàu thêm nữa thì hãy « lặng lẽng » mà nghe ông EUGÈNE BLACK cựu Thống Đốc Ngân hàng Thế giới khẳng định rằng :

« Chương trình Viện trợ của chúng ta (tức Hoa kỳ) cho các nước ngoài là nguồn lợi tức nhiều cho giới doanh thương và tư bản Hoa kỳ. Chương trình ấy đảm bảo cho giới nầy nhiều thị trường tiêu thụ hàng hóa ».

Tạp chí Trình Bày ngày 15-11-1970, nói bởi « quyền lợi của Hoa kỳ » đã viết :

« Chủ nghĩa đế quốc kiểu mới của Mỹ tại châu Mỹ La Tinh đã thể hiện cụ thể dưới hai hình thức : Viện trợ và dầu tư. Nếu chính phủ Hoa kỳ đã trách nhiệm chính sách viện trợ thì tư bản tư nhân Hoa kỳ đã trách nhiệm chính sách đầu tư. Và cũng như chính sách Viện trợ, chính sách đầu tư của giới tư bản Hoa kỳ vào châu Mỹ La tinh không những giải cấp yêu cầu phát triển và tiến bộ của các nước nầy mà còn cản trở và làm lợi bạn mại chiếu hướng phát triển. Phân tích chính sách đầu tư ấy, người ta đã nhận thấy nó mang những tính chất cân bản :

— Nhằm đem lại những lợi ích nhiều nhứt trong khoảng thời gian ngắn nhứt cho giới tư bản Hoa kỳ.

— Hướng nền kinh tế của mỗi nước thuộc châu Mỹ La tinh về việc sản xuất và xuất cảng một hay hai loại hàng hóa nhứt định thuộc loại nguyên liệu hay nông phẩm.

— Đặt các nước châu Mỹ La tinh ở trong thế lệ thuộc hoàn toàn vào giới tư bản Hoa kỳ.

« Theo chính sách nầy, tư bản Hoa kỳ không cần tư vào những ngành công nghiệp nặng, cơ bản, cố khả năng tạo cho các nước Châu Mỹ La tinh một cơ sở vật chất và Kỹ thuật vững chắc. Tư bản Hoa kỳ cũng không bao giờ chịu giúp vào các ngành hoạt động phát triển công nghiệp nhằm sản xuất những công cụ phương tiện sản xuất. Ở các ngành thương mãi và biến chế thông thường, tư bản Hoa kỳ cũng rất giới hạn trong việc đầu tư. Nói chung, tất cả những ngành hoạt động có tính chất tạo lập những cơ sở Kinh tế, điều hiện sản xuất cho một nền kinh tế độc lập và tiến lên trên đà phát triển, các nước châu Mỹ La tinh không bao giờ có hy vọng gì được tư bản Hoa kỳ bỏ vốn đầu tư kinh doanh...»

Để là những bài học đáng cho chúng ta suy gẫm. Các nước Châu Mỹ La tinh ở gần Hoa Thạnh Đốn, không có chiến tranh tàn phá như miền Nam VN nầy, ấy vậy mà tư bản Hoa kỳ còn « làm ăn » thế đó, hỏi vậy các đồng « kinh bang tế thế » của ta mới là sao thào hết hoạch hậu chiến mà có thể đùng trong lúc còn chiến ?

Lại có người câu trích khẩu phật cho T.T đưa quân chính thắng ra Bắc hoặc đưa quân từ Đệ thất hạm đội, đổ bộ lên Hải phòng, rồi đánh lấy Hà nội, những người đó chắc chắn là gân cô vào nhà thương... những người bịnh hoạn.

MAI TIẾP

Nhắn tin gấp

Yêu cầu Ông BÙI VĂN GIÀI, ở số 30 — Tam Hòa, Đà Nẵng đến Tổng Phát Hành Báo Chí Việt Nam (NAM-CƯỜNG), 185, Nguyễn Thái Học Saigon để thanh toán tiền báo Ông còn thiếu.

THANH HỒ

51 Đinh tiên Hoàng Dakao D.T. 22.802
Bán sỉ và lẻ : Alcool Rectifié à 90° và 95°

Alcool à Bruler à 90°

Bảo đảm phẩm chất tinh khiết — Giao hàng tận nơi và mau lẹ

TOÀ-ÁN

Tra khảo tàn nhẫn đứa tớ gái 13 tuổi

Mẹ con chủ nhà thuốc Tây ở Vĩnh Long bị phạt tù ở

VĨNH LONG (DL).— Cách đây trên 3 tháng, bào ĐNN có đăng bài điều tra phóng sự về vụ mẹ con bà chủ nhà thuốc Tây hiệu Hiệp Nguyên ở đường Văn Thánh, chấn thành Vĩnh Long, đánh đập tra tấn đầu tớ gái, em Lê thị Phụng 13 tuổi là 1 bé mồ côi.

Nguyên cô Liên, con của bà Dương thị Nhuần chủ hiệu thuốc. Tây nói trên (nay đã đổi bản hiệu, khác) có mất 1 số tiền là 4.500 đồng ngân của Phụng để mua 2 nơi con bà em đánh đập đùng đến sắt nung đỏ in lên cánh tay. Vụ nầy gây cảm phẫn trong dân chúng chấn thành Vĩnh Long, vì cô Liên cũng là con nhà khá giả nhưng đường phân đối với tôi tớ.

Bị vụ đã ra Tiểu hình tuần qua bà Nhần và con gái bị phạt mỗi người 3 tháng tù và bồi thường thiệt cho nạn nhân 20.000 đồng (đã bồi thường trước 50.000 đồng).

Nghe nói 2 mẹ con bà gần đã kêu chống án.

Tiếp theo L trang 1

Americal với Cộng quân tại 525cs Bắc Đông Bắc Saigon. Tại đây, phía Cộng quân có 13 tiểu bị hạ tại trận.

Một TT, Chiêu hồi bị bắn

Theo, tin quân sự VN, hồi sáng sớm hôm nay, Cộng quân đã bắn B.40 vào 1 Trung tâm Chiêu hồi gần thị xã Trảng Bàng lần 1 cựu cảo binh CS chết và 32 hồi chánh viên khác bị thương.

Tại QK 1, Bộ binh Hoa kỳ sáng qua ba 4 Cộng quân trong 1 trận giao tranh ngắn ngủi và sau đó, nếm chín số vào 1 cuộc bắn, ba thêm 6 tên khác, hết sống 6 tên địch bị thương gần 5 người tính nghi.

Tiếp theo K trang 1

trên một giấy chốc ở Bộ nói rằng giá 1 tấn đường trắng đã hạn giá 1 tấn đường nặng 4 đồ la và như thế mỗi tháng đã tiết kiệm được 68.000 đồ la. Số tiền nầy cần cứ trên tổng số đường tiêu thụ của dân chúng. Hàng tháng nhu cầu đường là 25.000 tấn trong lúc các nhà trực đụng xài hết 8.000 tấn rồi (4 đồ la X 17.000 tấn =68.000 đồ la).

Nhân viên trên nói rằng ông « có thể có một tình trạng chợ đen đường bán lối hiện nay VN chỉ mới sản xuất được một lượng đường tổng không đáng kể. Vì lại đây là giai đoạn gần Tết.

Sữa đặt vượt quá mức nhu cầu

Về sữa đặc có đường, Bộ quyết định từ đây sẽ bán từ do không cần phân phối nữa. Sở dĩ có quyết định nầy vì hiện chúng ta đã có một lượng sữa vượt quá mức nhu cầu dân chúng.

Nhu cầu hàng tháng của dân chúng là 171.000 thùng (không kể sữa Quân tiếp vụ) trong khi hãng Foremost sản xuất được 140.000 và các con nhập cảng thêm 50.000 thùng nữa.

Giữa lúc lượng sữa an toàn 1 tháng đã có sẵn thì từ đây đến tháng 5-1971 sẽ còn thêm 650.000 thùng sữa nữa chắc đến VN

Đến sữa Guigoz

Sữa Guigoz cũng được bán tự do như sữa đặc có đường sau một thời gian tranong đối khan hiếm.

Tổng Kinh Tế cũng giải thích là sữa bột lúc nầy cũng dư » bởi cho đến 4-12, nhà nhập cảng OPV vẫn còn 31.102 thùng Guigoz đồng thời đã có thêm 25.000 thùng nữa vừa cập bến và sắn sàng được bốc dỡ. Từ đầy đến tháng 1-71 còn thêm 99.332 thùng nữa.

Số sữa nầy hiện đã vượt quá mức an toàn bởi lẽ nhu cầu sữa bột (trong đó Guigoz được tiêu thụ nhiều nhiều) chỉ vào khoảng 50.000 thùng mỗi tháng.

Ngoài ra để phù hợp với chủ trương bán sữa tự do nầy, Bộ quyết định tăng mức lời cho các nhà thuốc tây phân phối sữa Guigoz lên 16845 «mỗi hộp thay vì 10$ như trước. Giá chánh thức 1 hộp sữa Guigoz trắng là 235$ và vàng là 250$.

(ĐNN)

Tin thể thao

Á VẬN HỘI KỲ 6 VNCH THUA bóng rổ và thua luôn bóng tròn trước Ấn 0-2

VỌNG CÁC (12-12).— Đoàn đại biểu bóng rổ VNCH trong trận đấu với Nhựt bản ở Độ Lực Á Vận hội đã thêm bại một lần nữa với tỉ số 56180 sau khi bị đánh 41130 ở hiệp đầu. Trận đấu khởi đã chậm chạp. Nhưt sẽ ra hàng hơn VNCH kể từ phút thứ 11 trong khi VNCH ghi được 16đ.

Túc cầu : VN thua Ấn 0-2

Và túc cầu, VNCH cũng bị Ấn độ hạ với tỉ số 2-0 trong trận đấu tối thứ sáu. Cả hai bàn thắng đều ghi được ở hiệp nhì. Ấn độ đạo cả hai đội đều mất nhiều dịp thắng bàn đầu hụt đã vượt được hàng bàn thủ đối phương. Sáu trong đối với sau những trận mưa nhỏ trước trận đấu.

Tình tới nay, sau 3 ngày tranh rài, Nhựt Bản được kể là đoàn đoạt nhiều huy chương nhứt, sau đó tới Thái, Hàn, THQG. (UPI).

CHIM CÚT

Bán chim cút đủ lớn (số lượng nhiều) và các phương tiện chăn nuôi liên hệ. Cần bán ngày 15, Thủ tục 52/15 đường Bắc Hải — gần công cư xá sĩ quan Chí Hòai.

HỌC HÀM THỤ

Việt Pháp văn Hỗn hợp

Bằng cách đọc ba tiểu thuyết cổ điển, hấp dẫn và đạo đức (2 Việt 1 Pháp). — Bì một tuyết đãi. Học rong ba bực, biết tinh hoa Việt văn và Pháp văn, tu-từ học (rhétorique) Pháp, mỹ từ học Việt nam, Hán Việt thanh ngữ, v.v. Trình độ cần thiết tương đương Tú tài mặt. Biên thơ cổ bì và tem để trả lời cho ô. PHAN VĂN THIẾT 49 Đề cống Tường Cao lãnh (Kiến phong). Phương pháp nghiên cứu rất công phu cả hoàn toàn mới. Dành cho người lớn tuổi và lỗ hội thi. Đời nay cần có thực tài, bằng cấp không đủ đảm bảo.

Xin hẹn ngày khác

Theo thời biểu thuyết trình trong tháng 12 năm 1970, đo Phòng trào Tự Đại Học tổ chức hàng tuần thì sáng nay, tôi được chỉ định nói về « thân phận người cầm bút ».

Tôi đã cáo lỗi trong buổi nói chuyện của anh Thiếu Sơn tức chúa nhật 1 tháng trước do tôi ung lá nhớ bạn Sơn Nam đến giúp tôi thân mà xin hẹn một ngày khác. Vì tôi đau từ nhiều tháng nay và tiếng đồng nhà Bác sĩ Nguyễn văn Tạo điều trị ; tôi đã mất liên lạc trong nhiều cơ hội để gặp gỡ các bạn sinh viên trong những tháng ngày qua, tôi mong các bạn thông âm cho.

NAM ĐÌNH

Tiếp theo C trang 1

như đến Balê rồi Bangui)

Người ta cần được biết, trong ngày BaXi tạm trú tại Caritas ở đường Tế Xương, nhà chức trách VNCH đã đặt một hệ thống an ninh chặm quanh đây, nhằm bảo vệ BaXi.

Đến đây, Ba Xi kể tiếp trong 4 ngày đêm ở bên đường Tế Xương, em suy nghĩ rất nhiều. Bao nhiêu câu hỏi cứ lăng vẳng trong cầu óc em : Ba em làm Tổng Thống, nhưng đã có vợ khác và đã có con chưa ? Sau khi gặp được ba, ông có cho em trở về Việt nam sống với mẹ em chăng ? Nếu không, em phải làm thế nào ? Còn ngoại em nữa, năm nay ngoại già lắm. Em vao vất Ngoại còn sống lúc em trở về vẫn... vẫn...

Bao nhiêu câu đó, em không đem ra hỏi một ai. Ở đó, các bà « Sơ rất tốt và vui vẻ mỗi lần gặp em, các là cười.

Em đã học sơ qua vài câu tiếng Pháp như « chào ông, chào bà » vậy thôi Hơn nữa, lúc nầy mà bắt em học thì nhứt định không nhớ rồi

Nhơn dịp em đi gặp người cha đã tạo ra em, rất tiếc và ân hận là không đem theo được một món gì khả dĩ và do chính tay làm ra, hoặc mua lấy cũng được, để tặng Ba em. Cái nghề nầy vụn đến với em và khiến em buồn ghê lắm là khi Bộ Ngoại giao gởi tặng ba em một tấm sơn mài và Tha Tăng lãnh sự Pháp tặng một cây « baton nhỏ » (LTS — Có lẽ loại baton ngắn của các vị tướng lãnh cầm tay)

Còn tiếp)

Một án tù hi hữu

Một bị can đa đen bị Tòa phạt 1.500 năm tù

—o—

OKLAHOMA CITY (12-12).— Một bị thẩm đoàn gồm toàn người đen vừa kết án tù 1500 năm và 1 ngày vòng 5 phút rồi tuyên án 1500 (một ngàn năm trăm) năm tù cho một bị can đa đen can tội tiếp dẫn một số điện thoại viên 19... Đây là bản án dài nhất trong lịch sử tư pháp Mỹ sau khi tòa Dallas (Texas) tuyên án 1000 năm tù đầu năm nay.

Công tố viên đã yêu cầu xử tử hình Charles Callins, 22t bởi cho rằng đã xử khổ sai chung thân 500 năm tù thì cũng chỉ là một lý ngẫu nghĩa thôi.

Callins trước đây đã có tiền án về tội trộm vặt và ăn cắp. Chính luật sư của nguyên cáo cũng yêu cầu tòa xử tử Callins nhưng sau đó đã nghị án 1.500 năm tù.

Callins can tội dùng dao sự hiếp bực; 1 cô điện thoại viên phải leo lên xe đến chỗ vắng để ý cưỡng hiếp (UPI).

Mỗi ngày đọc Đuốc Nhà Nam

Tiếp theo R trang 1

Các ký giả chú trọng hỏi ông Nixon về các vấn đề nội bộ hơn.

N.S Fulbright : Mỹ quyết dùng vũ lực

HOA THỊNH ĐỐN.— Hôm thứ Sáu, ủy ban ngoại giao Thượng viện Mỹ vội chấm lên ám khí nghe lời tuyên bố của Tổng thống Nixon về Đông dương. Chủ tịch Ủy ban là Nghị sĩ Fulbright, tuyên bố rằng nếu ông tính hội được vũ trang và nghĩa những lời của ông Nixon, thì « tôn Bạch Cung nay tìm cách áp đặt một giải pháp bằng vũ lực cho vấn đề Đông Dương».

Phản ứng Nga sô

MOSCOU.— Trong một điện tín của thông tấn xã Nga sô Tass từ Hoa Thịnh Đốn đánh về Mạc Tư Khoa hôm 11-12, thông tin viên của Tass nói rằng : « Bắt chấp dư luận HK và hoàn cầu, Hoa Kỳ có ý định tiếp tục chánh sách xâm lăng ở ĐNÁ ».

« HK quyết xâm phạm trắng trợn lời cam kết chấm dứt oanh tạc BV ngày 1-9-1968.

Sang năm 1971, Nixon sẽ cứng rắn hơn

LUÂN ĐỐN.— Bão về chánh sách của TT Nixon và thái độ cứng rắn của ông trong vấn đề VN, đã gây nên sự phân hình luận sáng thứ bảy hôm đánh rằng, vào lúc năm 1970 gần tàm, TT Nixon cho thấy là ông đang gặp một số khó khăn trên nhiều vấn đề. Nhưng, cần cứ vào cuộc họp báo mới nhất của ông, người ta nhận thấy ông cần nhiều tình thần đấu tranh.

Nhưng rất có thể là sang năm 1971 ông Nixon sẽ có một thường lối cứng rắn hơn trước mà sẽ cố để và có thể là người ta đã thấy đầu hiệu của những điều đó trong những công bố của ông về chiến dụng và vấn đề Việt Nam. Ông đã bảo thông cho phe CS hay là Hoa Kỳ sẽ phải tạo đã cả những cần cứ hòa tiến của Bắc việt nếu các phí cơ thâm thính của Hoa Kỳ bị tấn công nếu cần của đường việt cũ của Cộng quốc.

Ông tuyên bố thái độ của HK thân là minh bạch, không ai có thể hiểu lầm được là Hoa Kỳ không đưa phương ngoại chiến là vì Cộng quốc đã chẳng bao giờ chứng tỏ có lấy thái chớt nhỏ nhoi đáp ứng cụ sẵn đối với những đề nghị tìm hòa bình đã từng được HK đưa ra nhiều lần rồi.

Đường lối đó có thể rất hữu ích cho Nam Việt nam, nhưng những lời tuyên bố ấy của TT Nixon rất có thể là điều sinh hình ở Hoa Kỳ lợn xợn vì những người chỉ trích Ông sẽ lại buộc Ông là đã leo thang cuộc chiến.

VIỆT NAM CỘNG HÒA

TỔNG CUỘC TIẾP TẾ

NHA HÀNH CHÁNH TÀI CHÁNH

CÁO THỊ ĐẤU THẦU

1) MỤC ĐÍCH GỌI THẦU :
Bác đề và chuyên chở gạo từ các tỉnh Viễn Dương và Cần Duyên đến các kho của Tổng Cuộc Tiếp Tế tại hải cảng Nhatrang và Camranh.

2) NGÀY GỌI VÀ NƠI MỞ THẦU :
— Ngày 16-12-70 hồi 10 giờ tại Văn Phòng Đại diện TCTT Nha Trang số 55 Trần Phong (cho các cảng Nha Trang và Cam Ranh)

3) NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :
Tại các văn phòng Đại diện TCTT
— Nhatrang 55 Trần Phong.
— Tại Tổng Cuộc Tiếp Tế (Nha Mãi) số 42 Đường Chu Mạnh Trinh Saigon

Saigon, ngày 11 tháng 12 năm 1970

TỔNG-CUỘC TIẾP-TẾ

ĐỌC TRONG

Tuần báo TIN số 4

★ Hình ảnh đặc biệt các thế đánh Wrestling (độ vật)
● GIÁO SƯ TU THỰC : Những con ngựa giải sức.
★ Tình duyên của người đàn bà ôm đầu lâu.

*Đăng 8giờ30 Đêm 14-12-70 và những đêm kế tiếp tại rạp Quốc